Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (6 VIỆT-NAM Cộng-Hòa Năm Thứ 3 Digitized by Sứ Mạng Văn Hóa Kho Sách Xưa Quán Ven Đường Cung Cấp Miễn Phí cho Cộng Đồng) Courtesy of the Vietnamese Collection of the Library of Congress

NGÔN-LUẬN

Năm thứ 4 số 701 — NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN — Giá 2 đồng

Ngày 25 tháng 4 (Âm-lịch) — Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút: HỒ-ANH

ĐIỆN THOẠI : 22.763 — HỘP THƯ SỐ 343 — TOÀ SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 126 ĐƯỜNG LÊ LAI - SAIGON

THỨ SÁU 24-5-1957

V. N. là một nước tự-do ở Đông-Nam-Á địa vị ấy đòi hỏi ta phải thực hiện

ĐỘC-LẬP KINH-TẾ CỦA TA

ĐỂ HOÀN THÀNH NỀN ĐỘC-LẬP QUỐC GIA

(Lời tuyên bố hôm qua của Tổng Thống)

Đông bào thân mến.

Qua các báo chí và nhất là qua tuyên điện đồng báo ấy thân chí được tất cả cuộc hành trình của tôi ở Hoa Kỳ. Cuộc hành trình ấy đã làm cho tình liên minh giữa Việt-Nam và Hoa Kỳ thêm vững mạnh và nhờ vậy tự do chống nguy cơ Cộng sản càng mãnh liệt hơn.

Bản tuyên ngôn chung của Tổng-Thống Eisenhower và tôi là một bằng chứng cần thiết ấy.

Sự sắp xếp trước những hậu của Chính phủ cũng như của dân chúng Hoa-Kỳ, thành tích dự-định của Tổng Thống Eisenhower, những lời khích lượn đầy thiện cảm của báo chí cũng như nhiệt tình Hoa Kỳ đã biểu dương một cách hăng hôn cảm tình của quốc dân đối với tôi, nhân dân Việt Nam tinh thần hoàn toàn không vụ lợi nhưng đều ấy chứng tỏ chánh phủ và nhân dân Hoa Kỳ rất thấu hiểu các vấn đề của Việt Nam và sự đóng góp chặt chẽ giữa hai nước Việt-Mỹ, và hiểu lý quan-trọng của chính chúng Hoa Kỳ đối với nhân dân Việt Nam.

Tiếp đón Quốc-trưởng

VÕ SĨ ĐẠO

Truyện dài của HOÀI-ĐIỆP THỨ-LANG

Số 76

Phần thứ nhất

CHƯƠNG VI

(Tiếp theo)

Ở dưới Cảng, hầu tungra rất nhiều nhân viên chỉ điểm len lỏi khắp các hang cùng, ngõ hẻm, đá ỉh hơi, nghe ngóng, nhận một cách tế nhị những ý kiến của quần chúng đối với Pháp.

Sau cuộc điều tra đó, cố nhiên Râu Xanh được biết tới đại danh của tay trùm anh chị cừ khôi nhất Hải Phòng là Cáp-Tô-Văn ! Viên trùm mật thám Nhật liền giăng ngay một tấn lưới thật rộng suốt từ Hà Nội xuống dưới Cảng, để lùng bắt trùm anh chị miền Bể cùng bọn đàn em "yêu tạ ", yêu xích cừ "yêu con,yêu lớn, yêu choai choai, không trừ một anh nào !

Ngay từ khi mới được tin Nguyễn Đăng bị ám sát, Lệ Hoa đã đoán biết chủ động việc đó là Cáp-Tô-Văn. Nàng chỉ còn hỏ ngại không rõ Hoàng Lương có đứng tay vào vụ này chăng, tuy nàng vẫn biết hiện thời Lương là lính hầu của quan đại thần đao búa miền Bể.

Tới lúc đó biết được mọi kế hoạch bố trí của Râu Xanh, Hoa vội vàng đi tìm Hoàng Lương để Lương báo cho anh em liệu đề phòng, Sau cái đêm đi đập rượu cho Râu Xanh, Hoa được Lương chỉ cho một địa điểm liên lạc mới : Đó là chỗ ở của Lê Giang.

Hoa tới nhà Lê Giang từ sáng sớm. Chính Giang ra mở cửa cho nàng. Nhìn vẻ mặt lo ngại của Hoa, Lê Giang khẽ hỏi :

— Có tin gì lạ không ?

Hoa gật đầu không đáp Giang lẳng lặng đưa Hoa lên căn gác thấp. Hoa nhìn ngay thấy Hoàng Lương ngồi trên chiếc va ly kê bên cạnh cửa sổ từ bao giờ ?

Không đợi Hoa lên tiếng Lương quay đầu lại hất hàm :

— Chắc có có tin về vụ ám sát Nguyễn Đ3 ng ?

Hoa hạ thấp giọng :

— Đồng mất rồi ! Râu Xanh đang bố trí lùng bắt anh em !

Lương điềm nhiên trả lời, khiến Hoa giật mình :

— Cũ mới được tin động. Cũ chưa biết tin mới đây : hiện bọn Cáp-Tô-Văn đã bị bắt gần hết !

— Chết chửa ! Làm thế nào ? Không khéo chuyến này nguy tất cả mất !

Lương trầm ngâm :

— Bọn Cáp-Tô Văn hành động khinh xuất quá ! Họ tự động giết Nguyễn Đăng lúc nào không cho tôi biết ! Để làm những việc như thế mà cần dại dột để lại một con dao (Cáp-Tô-Văn không nhớ rằng trong cuộc chạm trán với tụi Nhật trên đường Cao Bằng-Thất Khê, hắn cũng đã để lại năm, bảy mũi dao như vậy cắm trong da thịt tụi lính của Râu Xanh ! Tuy con dao cắm trong ngực Nguyễn Đăng không giống những mũi dao trong vụ Cao Bằng, nhưng một tên trùm thám tử như Râu Xanh tất phải nhận thấy sự liên quan trong cái lối phong dao của Cáp Tô Văn. Bởi vì mũi dao xuyên vào ngực Nguyễn Đăng chính là ngọn dao đầu tiên mà Cáp Tô Văn phóng từ trên cành cây ngoài cửa sổ vào trong phòng, giữa lúc Đăng mở cửa sổ nhìn ra vườn...

Hoa đứng lặng nghe Hoàng Lương nói. Nàng bỗng biến sắc mặt, tiến vội lại gần cửa sổ nhìn xuống đường, giọng hoảng hốt :

— Tôi vừa nghe tiếng còi ô-tô của Râu Xanh. Hiệu còi đó tôi hiểu lắm rồi : khi nào cần tập trung tức là ở những khu phố nào để giăng lưới bắt người, thì hắn nổi lên hiệu còi đó !

Mắt Hoàng Lương bỗng sáng quắc. Chàng cắn vành môi, nghiến ngoèn —chưa bao giờ Lệ Hoa và Lê Giang nhận thấy giọng nói của Hoàng Lương nghiến ngoèn như bây giờ — Lương nói :

— Đúng ! Có lẽ chúng ta bị bao vây ! Chuyến này hết sức kịch liệt đây ! Cô Hoa ! Giờ đây có phải quyết định ngay : Cả cần thoát thân một mình, hay cô muốn theo chúng tôi đến cùng ?

Hoa trả lời, cảm động mà quyết liệt :

— Từ lúc này, tôi sẽ cùng sống, chết với các ông ! Nhưng liệu có phiền cho các ông không ?

Lương nói nhanh :

— Không phiền gì hết ! Trái lại, nếu cô quay về với Râu Xanh, tôi e rằng sẽ nguy hiểm ! Bởi vì, Râu Xanh bắt đầu ngờ cô rồi ? Có lẽ hắn cho người theo rồi cô, và biết cô vào đây, nên hắn mới bảo thủ hạ, quyết bắt tất cả chúng ta phen này ! Kìa, Lê Giang ! Làm gì đấy ?

Lê Giang đang khom lưng tiến về phía cuối gian gác. Nhe tay nắng miếng kính lát trên mai ngói đặt sang một bên. Giang đáp :

— Sửa soạn lối rút, nếu cần ! Bởi vì chuyến này không còn cái xe chở tạ nào ở dưới đường nữa... Chỉ còn lối mái nhà là tiện thôi !

Chợt Giang nhìn Hoa thắc mắc :

— Nhưng cô có Hoa ? Liệu cô có thể truyền mai nhà được không ?

Hoa cứng cỏi :

(Còn nữa)

Số 62

TIỂU THUYẾT DÀI

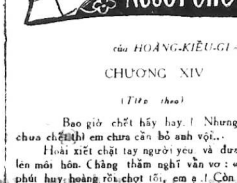

của HOÀNG-KIỀU-GIANG

CHƯƠNG XIV

(Tiếp theo)

Bao giờ chết hãy hay ! Nhưng bây giờ chưa chết thì em chưa cần bỏ anh vội...

Hoài xiết chặt tay người yêu và đưa tay nàng lên môi hôn. Chàng thầm nghĩ vẩn vơ : « Thà một phút huy hoàng rồi chợt tỏi, em ạ ! Còn hơn buồn le lói suốt trăm năm. !» Sống với nhau một đêm như thế này, hai đêm, ba đêm như thế này, rồi... chết... còn hơn là để anh năm - sô-lit-te - một mình, để em đi vào tiệm nhảy với những thằng khốn nạn để kiếm tí tiền cơm về rau cháo nuôi nhau ! Em mà bỏ anh em đi, trong những đêm mưa gió lạnh lùng như thế này, anh mà lọ mọ trở dậy ở một mình thì anh nhất quyết mở ra cái bỏ đầy bàn đọc sau nhà, mà « pờ lúng zông » xuống đây cho em biết ». Thảo vuốt má chàng, dịu dàng hỏi :

— Em nhà sắm cho anh khẩu súng nhé, em có mua sẵn bánh mì cho anh đây, em biết thế nào đến khuya anh cũng đậy.

— Không, anh không đói.

— Cả ngày hôm nay anh không ăn gì... ăn một chút lấy sức nhé ! ! chiều em, mình nhé ..?

— Không, đừng đi đâu cả ! Anh cần có em ở bên anh hơn là cần bánh mì. Trong những phút như thế này...

Chàng kéo Thảo xuống. Nàng ngả đầu vào ngực chàng. Và nàng nức nở khóc như một đứa con nít. Ôi, tiếng mưa cuối mùa thu êm đềm rơi trong đêm khuya ướt át, hòa với tiếng khóc thút thít của người yêu đang khóc trên ngực..., Hoài nghĩ rằng đó là một cảm giác yêu dương thần tiên mà ít có người được có cái diễm phúc hưởng thụ trong đời. Nhưng chàng đêm nay, chàng đã được hưởng. Chàng đã tay lên má nàng, và thấy ngón tay ướt đầm những nước mắt. .

— Sao em khóc ? Thảo ?

Thảo vẫn nức nở khóc, tiếng khóc nghẹn ngào, đau đớn, như giằng xé tâm can. tiếng khóc của một người đau khổ mà nỗi khổ đau không thể nói ra bằng lời cho vợi được. một nỗi khổ đau chỉ có thể làm êm dịu bằng nước mắt. Nước mắt nàng chẩy ra ướt đầm cả má nàng, và thấm qua lần vải mỏng của chiếc áo ngủ của Hoài, ướt vào ngực chàng. làm chàng cảm thấy lành lạnh trên ngực.

Ngoài trời mưa rơi thêm nặng hạt, một cơn gió bỗng ào ào thổi như một tiếng thở dài của trời đất trong màn đêm.

Hoài nhắc lại :

— Nín đi em..! Thương anh là đủ rồi ! Đừng khóc nữa...

Thảo gượng nói, lời nàng ngắt quãng qua những tiếng nấc :

— Anh... anh không giận... em chứ..?

— Tại sao anh giận em. ?

— Vì em đã dấu anh. . không cho anh biết sự thật ! Để anh không đề phòng, và để chúng nó có dịp đánh anh như thế này. - Lỗi tại em. Em sợ mất anh nên em không dám nói...

— Em sợ mất anh... ! Câu thú tội của Thảo như một sự thật đắm thắng vào trái tim Hoài. Trong một phút, chàng sang sướng mà nhận thấy rằng con người rất hay trốn tránh sự thật. luôn luôn tìm cách che đậy sự thật, không chịu hìn thẳng vào sự thật.

(Còn nữa)

VIỆT NAM CỘNG HÒA
QUÂN ĐỘI VIỆT-NAM CỘNG HÒA
SỞ QUẢN Y
LIÊN QUẢN KHU I-V và THỦ ĐÔ — PHÒNG HÀNH CHÁNH
Điện thoại CÔNG ĐỨC số 21

Đấu thầu

Cuộc đấu thầu công khai cung cấp thực phẩm cho các Quân y viện trong Đô-Thành Saigon trước đã được dự định đấu vào ngày 3-6-1957 tại Sở Quản y Quân Khu Thủ đô, 296 bến Chương Dương Saigon, nay được dời lại địa điểm mới tại *Trại Lê văn Duyệt Saigon.*

Các nhà thầu thực phẩm muốn liên lạc để biết thêm chi tiết, xin mời đến Trại Lê văn Duyệt, Sở Quản y, phòng Tài chánh trước ngày 2-6-1957 để xem sách điều lệ riêng trong giờ làm việc.

K.B.C 4.605, ngày 17 tháng 5 năm 1957

Y Sĩ Trung Tá PHẠM-VĂN-HẠT

Giám đốc Sở Quản Y Liên Quân Khu I-V và Thủ đô

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA
QUÂN-ĐỘI VIỆT-NAM CỘNG-HÒA
SỞ QUẢN Y
LIÊN QUẢN KHU I-V VÀ THỦ-ĐÔ
PHÒNG HÀNH CHÁNH
ĐIỆN THOẠI CÔNG ĐỨC SỐ 21

Cáo thị đấu thầu

Ngày 7 tháng 6 năm 1957, tại Viện-Hối-Phục Vàng Thau sẽ có cuộc đấu thầu công khai cung cấp thực phẩm cho Viện Hối Phục Vàng Thau (phòng Tài chánh) để xem sách điều lệ riêng trong giờ làm việc.

K.B.C. 4.405, ngày 16 tháng 5 năm 1957

Y-Sĩ Trung-Tá Phạm-Văn-Hạt

Giám-Đốc Sở Quản Y Liên Quân Khu I-V và Thủ-Đô

Bạn đọc góp ý kiến...

(Tiếp theo trang 3)

thủy.. Trời ơi sao mà dường mặt thế ?

Sự thật thì lấy thêm 1 vợ nữa, chung chăn chung gối với người ta, chiều chuộng, ủi yên thì người không trung thành với vợ chính sao được ! Nói như vậy, người đàn ông chỉ cốt để che đậy mối ý nghĩ bậc đàn.

Tóm lại, cần phải thực hiện độc thê, có nhiều người cho rằng chỉ trường như thế thì giải quyết việc những ông chồng đã lấy vợ hai, vợ ba, đã có ở chế độ cũ.

Trong chúng tôi nghĩ, nếu đạo luật độc thê được ban hành, đạo luật đó rất có thể có tính cách bắt hồi tê (non rétroactivité). Những gia đình đa thê đã có trước khi ban bố đạo luật, có thể — vì những lẽ pháp môn đèo — không bắt buộc bỏ vợ 2, vợ 3 Đạo luật chỉ có hiệu lực kể từ ngày ban bố thôi.

Ý kiến Vũ thiên Mạnh (4B2 Khai Trí)

Nếu ai bảo trai thiếu gái thừa, em không đồng ý với họ, tuy em còn nhỏ, nhưng em ra đường không bỏ qua những « Màn kịch » đó mấy ông học sinh Cao Bồi « tập sự » hầu xấc đẹp. Cách đây không lâu, tình cờ em theo đõi một tấn tuồng bốn ông Cao Bồi đi trên hai tê gần mấy dưới 1 nữ Nữ sinh về tận nhà để chêu ho. Như vậy thì ai bảo là « Trai thiếu gái thừa » được mà chỉ nên nói « Thiếu gái thừa trai » nó mới hợp cảnh. Nếu không tin, chúng ta hãy đi ra ở mấy ông Cao Bồi chỉ đi là ở chung với ngày ngày ngắm gái, và không trông thấy là áo của " mỹ nhân » nào là quay đầu đuôi - thực mang - về tận nhà để tỏ tình ân ái với đến tán tỉnh...

Như vậy ta có thể nói trai không thiếu, gái không thừa nếu cha mẹ hồi vợ, gả chồng cho con khi tới tuổi. Nhưng không nói con gái bị có chút nhan sắc, nhà họ vênh vào không thèm gả chồng cho con vì họ chọn kén chọn Chỉ sợ tại lòng cha mẹ không thấy tỏ lúc xuống dốc không phanh, và sự xuống dốc nguy hiểm đó nó lại đưa có con gái họ tới chỗ làm lẽ những ông già tuy đã năm bảy con.

Theo ý em, Phụ Nữ sẽ không thiếu chồng nếu cha mẹ chịu gả con cái khi họ đủ tuổi, đủ tài, đủ sức gánh vác gia đình. Trong 1 số trước đây, chị Diệu Hương có viết rằng, nữ sĩ Hồ-xuân-Hương đã lấy làm lẽ Tổng Cóc mà lại cho viết : « Chém cha cái kiếp lấy chồng chung. « Kẻ đắp chăn bông kẻ lạnh lùng ».

Nhưng chị Diệu Hương quên mất rằng biết đâu Nữ sĩ lấy chồng rồi mới than thở hai cái tiệp để tỏ sự khổ của mình, mà khuyên người đời ?

Ý kiến ông Trần Phước Tấn (Phong Dinh)

Có những hạng người lợi dụng câu phương ngôn « trai năm thê bảy thiếp, gái chính chuyên chỉ lấy một chồng » nên mắc tình làm nọ làm kia, hại lợi quên đạo, bể mang quên lý ! Đó cho nên cần phải chấn chỉnh cái cảnh ngang đàng nào là sự nghiêm khắc của gia đình, nào là lời chua cay của người đời phỉ báng !

Những chồng ta nên xét lại coi ai đã gây nên tội ? có phải Nam giới là chủ động hay không ? Còn nữ giới thì chỉ bị động và chịu những tiếng đeo mang của xã hội.

Tóm lại, trong xã hội văn minh ngày nay, chúng ta không ai chối cãi và đồ lỗi cho ai, mà ta chỉ nói rằng do những tàn tích thực phong, Công sản đã gây ra và trái qua bao thế hệ mà người phụ nữ phải chịu thiệt thòi, cũng không tìm ra lối thoát được vết hằn như của xã hội. Đã gần ngót thế kỷ nay, bọn thực dân và phong kiến đề mặc tình cho nhân dân Việt Nam tự do tranh lấy sống với nước đời dày bi thảm !

Dự án luật « Bãi bỏ chế độ đa thê» đưa ra là một vinh hạnh cho dân tộc Việt Nam và cũng đánh một dấu cần nào bộ mạnh vào trong đầu óc cùng những hạng người lưu manh, truy lạc muốn cho xã hội điều tàn và hủ hóa.

Đề cho nhân phẩm của con người được đề cao và tôn trọng, thì xin tán thành và ủng hộ Dự án luật « Bãi Bỏ Chế Độ Đa Thê» và tôi hứa hẹn sẽ là một công dân gương mẫu trong vấn đề này

Một truyện đáng cười

(Tiếp theo trang 3)

vui, vì thật ra, Thân và Trang có hiểu thế nào là vợ chồng đâu.

Lan vẫn coi Thân và Trang là trẻ con, vì bao người còn trẻ con hơn Lan một tý. Một hôm, Lan hỏi Trang một câu mà Lan còn nhớ đến bây giờ :

— Trang có yêu Thân không?

Trang nói bết sức ngây thơ :

— Trang yêu bố Trang lắm

(1) Trang, chữ ai lại thêm yêu Thân.

Câu nói đó, làm Lan buồn cười mà Lan nghĩ thầm :

— Vợ chồng mà không biết yêu nhau nhỉ.

x‡x

Thời gian trôi qua Lan lại có dịp về quê thăm bà Lan. Câu chuyện đầu tiên của Lan là hỏi bà Lan về đám cưới trẻ con hồi xưa. Bà Lan kể rằng :

Từ ngày Thân và Trang khôn lớn và hiểu thế nào là tình yêu, thế nào là vợ chồng thì chính là ngày hai người không tao được hạnh phúc với nhau. Thân và Trang chẳng bao giờ nói với nhau một câu nào ngọt ân cung một mâm.

Lan lại được gặp Trang. Trang bây giờ trông ra dáng một thiếu nữ đã mất đi vẻ ngây thơ, nhưng không ngây thơ, hồn nhiên như ngày xưa. Trang đã nghèn nghẹo nói với Lan.

— Chị Lan ơi, bây giờ Trang một hiểu. Người ta đi cưới Lan về để hay người Lan giúp việc trong nhà Trang phải làm quần quật suốt cả ngày. Còn chẳng chồng Trang nó chẳng biết một cái gì. Trang chán quá chị ạ.

Lan định nói một vài câu an ủi Trang nhưng Trang đã vội chạy về. Nàng nói với lại :

— Đấy chị xem, hôm Trang lại gọi về làm. Lúc nãy Lan mới cám thấy thương Trang. Đáng lẽ Trang — cũng như Lan — đang ở vào cái tuổi yêu đời, vui tươi nhất, mà Trang đã phải chịu đựng nhiều nỗi gian lao vất vả.

Từ giã quê ngoại Lan, Lan thầm nghĩ :

— Không biết bao giờ Thân và Trang mới tạo lại được hạnh phúc.

(1) Bắc : mợ.

Hãy hy sinh vì em...

(Tiếp theo trang 3)

— Tuyết và Linh sống trong sạch trong tình bạn, họ thường thì tại lý hiệu hồi nhỏ kẻ cho nhau nghe. Tuyết lại thêm rằng Linh luôn, nhưng ít khi gặp vợ chàng, nàng chỉ thấy bè Nga, khéo khiêu luôn quấn bên bà mẹ, mẹ Linh quý Tuyết lắm coi nàng như con, luôn luôn bà cụ bảo thầm đến thầy mẹ Tuyết. Dần dần việc nhà cô gì bà cũng hỏi Tuyết, và Tuyết lại được biết chuyện làng cùng của hai vợ chồng Linh. bà cụ thường than phiền vợ Linh hư hỏng, không thiết gì chồng con. Tuyết đã tìm ra sự trầm lặng của Linh là bạn từ thuở nhỏ lại là bạn đồng nghiệp, nên Tuyết thấy mến Linh và coi nàng như người anh, Tuyết thường khuyên Linh nên đi tìm vợ về và hãy tha thứ cho sự lầm lỡ của vợ chàng. Chiều ý Tuyết, Linh cũng có đi tìm vợ về, nhưng vô ích nguyên vẫn theo với cũ. Tự trước, Linh đã có ý bỏ vợ để cho nàng được tự do, Linh định sẽ giữ lại đứa con bé Nga. nhưng sợ con thiếu tình mẫu tử Linh cảm thấy một tình trạng khó giải quyết thì Tuyết trong trắng hiện đến, chế ngự lĩnh hồn chàng. Linh tìm thấy ở Tuyết một tâm hồn cao cả rộng lượng, người con gái nết na mà Linh chỉ thầm yêu chứ không dám thổ lộ ý tưởng mình !

Chàng ủ kín mối tình tuyệt vọng trong tim. Mối tình của Linh càng ngày càng sâu xa, thì vợ chàng lại càng quá quắt, nhất định đòi ly dị chồng Linh.

Sau khi li dị, Linh sống thật là đau buồn, thì Tuyết lại tìm chàng và an ủi tâm hồn khô khan của Linh. Linh lại tìm thấy nguồn sống, và chàng quyết tâm thổ lộ tâm tình cho Tuyết biết. Còn Tuyết nàng không ngờ là cả một tình đau thầm thiết nàng lại gửi vào Linh một người đã có vợ con Tuyết sống lẩn thẩn trong sự yêu thương của Linh. Linh nhất định cưa tìm mẹ về chơi nhà Tuyết để hỏi Tuyết cho chàng.

Sự phải phải gặp đến vợ hai người quê dốt ngày thấy mẹ Tuyết nhất định không gả cho Linh, tại Linh đã bỏ vợ và có con Tuyết đã viết những bức thư hàng 10 trang về giảng giải cho Tuyết nghe để đánh tan cơ tăng có của bà mẹ mà không ngờ sau nàng đọc xé cả lá Linh.

Thấy mẹ Tuyết thấy con quyết liệt quá, phải gửi nàng về nhuyện giải. Mẹ Tuyết thấy thiết nỗi « Con ơi cứu nhi lực nào thấy mẹ cũng mỗ rộng, không ngăn cản nếu con muốn đi, nhưng khi con ra khỏi ngưỡng cửa mà không có sự ưng thuận của thầy mẹ, thì thầy mẹ sẽ coi như là không có con nữa, tùy con đó. Con thử nghĩ xem nó có thể bỏ vợ để lấy con, thì ! nay kia cũng có thể nó bỏ con lấy người khác.

Trước tâm lòng thương của bố mẹ, Tuyết đành hy sinh mối tình của nàng để quên Linh và nàng tìm đối nơi khác, nàng cố gửi quên trong công việc, ngày 3 buổi đi giảy học, tối về Tuyết còn giúp giúp lớp bình dân tối. Chỉ có làm việc Tuyết mới không nghĩ tới Linh.

Còn Linh, chàng khổ sở không kém gì Tuyết, chàng đuổi đổ về Saigon, rồi miệt mài nơi Tuyết đến ẩn chen. Để đến hỏi mẹ mẹ Linh phải tìm nàng để cầu xin Tuyết khuyên giải Linh.

Đồng hồ thong thả gõ từng tiếng đều đặn như đánh thức tình tâm hồn Tuyết, nàng bần khoăn nửa muốn đi nữa không. Nhưng nghĩ đến nỗi mất đau buồn của mẹ Tuyết mới quyết ra đi.

Bước vào tiệm nhảy lòng Tuyết thấy lạc lõng.nàng nghe tiếng nhạc thấy khó chịu, cho mắt một lượt Tuyết đã nhận được hình giảng của Linh trên sân sĩ. Nàng tìm người bồi cho 20 đ để nhờ gọi hộ Linh ra Tuyết đi ra cửa chờ.

Linh nét mặt hốc hác, hai mắt quầng sâu đang ngơ ngác tìm người bồi mình thì Tuyết cất tiếng gọi :

— Anh Linh !

— Trời,em Tuyết—hai mắt Linh sáng hẳn lên khi trông thấy Tuyết—hơn một năm nay anh mới gặp Tuyết.

— Anh Linh, em có câu chuyện muốn nói với anh, vậy anh có thể đi cùng em được không ?

Hai người đi chậm chậm bên nhau, Linh thấy nét mặt Tuyết nghiêm trang quá, rụt rè mãi chẳng nói thế hai Tuyết :

— Tuyết và Linh sống trong sạch trong tình bạn, họ thường thì tại lý hiệu hồi nhỏ kẻ cho nhau nghe. Tuyết lại thêm rằng Linh luôn, nhưng ít khi gặp vợ chàng, nàng chỉ thấy bè Nga, khéo khiêu luôn quấn bên bà mẹ, mẹ Linh quý Tuyết lắm coi nàng như con, luôn luôn bà cụ bảo thầm đến thầy mẹ Tuyết. Dần dần việc nhà cô gì bà cũng hỏi Tuyết, và Tuyết lại được biết chuyện làng cùng của hai vợ chồng Linh. bà cụ thường than phiền vợ Linh hư hỏng, không thiết gì chồng con. Tuyết đã tìm ra sự trầm lặng của Linh là bạn từ thuở nhỏ lại là bạn đồng nghiệp, nên Tuyết thấy mến Linh và coi nàng như người anh, Tuyết thường khuyên Linh nên đi tìm vợ về và hãy tha thứ cho sự lầm lỡ của vợ chàng. Chiều ý Tuyết, Linh cũng có đi tìm vợ về, nhưng vô ích nguyên vẫn theo với cũ. Tự trước, Linh đã có ý bỏ vợ để cho nàng được tự do, Linh định sẽ giữ lại đứa con bé Nga. nhưng sợ con thiếu tình mẫu tử Linh cảm thấy một tình trạng khó giải quyết thì Tuyết trong trắng hiện đến, chế ngự lĩnh hồn chàng. Linh tìm thấy ở Tuyết một tâm hồn cao cả rộng lượng, người con gái nết na mà Linh chỉ thầm yêu chứ không dám thổ lộ ý tưởng mình !

Chàng ủ kín mối tình tuyệt vọng trong tim. Mối tình của Linh càng ngày càng sâu xa, thì vợ chàng lại càng quá quắt, nhất định đòi ly dị chồng Linh.

Sau khi li dị, Linh sống thật là đau buồn, thì Tuyết lại tìm chàng và an ủi tâm hồn khô khan của Linh. Linh lại tìm thấy nguồn sống, và chàng quyết tâm thổ lộ tâm tình cho Tuyết biết. Còn Tuyết nàng không ngờ là cả một tình đau thầm thiết nàng lại gửi vào Linh một người đã có vợ con Tuyết sống lẩn thẩn trong sự yêu thương của Linh. Linh nhất định cưa tìm mẹ về chơi nhà Tuyết để hỏi Tuyết cho chàng.

Sự phải phải gặp đến vợ hai người quê dốt ngày thấy mẹ Tuyết nhất định không gả cho Linh, tại Linh đã bỏ vợ và có con Tuyết đã viết những bức thư hàng 10 trang về giảng giải cho Tuyết nghe để đánh tan cơ tăng có của bà mẹ mà không ngờ sau nàng đọc xé cả lá Linh.

Thấy mẹ Tuyết thấy con quyết liệt quá, phải gửi nàng về nhuyện giải. Mẹ Tuyết thấy thiết nỗi « Con ơi cứu nhi lực nào thấy mẹ cũng mỗ rộng, không ngăn cản nếu con muốn đi, nhưng khi con ra khỏi ngưỡng cửa mà không có sự ưng thuận của thầy mẹ, thì thầy mẹ sẽ coi như là không có con nữa, tùy con đó. Con thử nghĩ xem nó có thể bỏ vợ để lấy con, thì ! nay kia cũng có thể nó bỏ con lấy người khác.

Trước tâm lòng thương của bố mẹ, Tuyết đành hy sinh mối tình của nàng để quên Linh và nàng tìm đối nơi khác, nàng cố gửi quên trong công việc, ngày 3 buổi đi giảy học, tối về Tuyết còn giúp giúp lớp bình dân tối. Chỉ có làm việc Tuyết mới không nghĩ tới Linh.

Còn Linh, chàng khổ sở không kém gì Tuyết, chàng đuổi đổ về Saigon, rồi miệt mài nơi Tuyết đến ẩn chen. Để đến hỏi mẹ mẹ Linh phải tìm nàng để cầu xin Tuyết khuyên giải Linh.

Đồng hồ thong thả gõ từng tiếng đều đặn như đánh thức tình tâm hồn Tuyết, nàng bần khoăn nửa muốn đi nữa không. Nhưng nghĩ đến nỗi mất đau buồn của mẹ Tuyết mới quyết ra đi.

Bước vào tiệm nhảy lòng Tuyết thấy lạc lõng.nàng nghe tiếng nhạc thấy khó chịu, cho mắt một lượt Tuyết đã nhận được hình giảng của Linh trên sân sĩ. Nàng tìm người bồi cho 20 đ để nhờ gọi hộ Linh ra Tuyết đi ra cửa chờ.

Linh nét mặt hốc hác, hai mắt quầng sâu đang ngơ ngác tìm người bồi mình thì Tuyết cất tiếng gọi :

— Anh Linh !

— Trời,em Tuyết—hai mắt Linh sáng hẳn lên khi trông thấy Tuyết—hơn một năm nay anh mới gặp Tuyết.

— Anh Linh, em có câu chuyện muốn nói với anh, vậy anh có thể đi cùng em được không ?

Hai người đi chậm chậm bên nhau, Linh thấy nét mặt Tuyết nghiêm trang quá, rụt

TRƯỜNG MÁY XE HƠI

190 Hãng Thợ Tự Saigon (Chasseloup Laubat cũ) Ngang cửa Vườn Bờ Rô (sườn Ông Thượng)

Trường mở Việt Dẫn khai giảng ngày 24-5-57. Tuổi tác: học sinh nên cộng học được tháng nghỉ trong 3 tháng. Học 7 hoặc mấy tiếng 1 ngày tuỳ ý, muốn tăng, muốn giảm. Mãn tháng là thi, hai tháng thì thành. Học phí mỗi tháng 400 đồng. Một trò thêm 200 đồng. Miễn khoá thi lấy cấp bằng. Lớp ngày và lớp tối. Xin học khỏi cần giấy tờ gì. Mỗi đầu tháng đều có mở thêm lớp mới.

Cáo thị đấu thầu

Ngày 20 tháng 6 năm 1957, hồi 8 giờ 30, tại NHA QUÂN CỤ (Thành Hòa-Bình), Đại-lộ Trần hưng Đạo Đô thành Saigon, sẽ có cuộc đấu thầu để cung cấp :

1) — 2.300 thước vải bố không thấm nước và dệt không chặt (Bâche toile bố số).

2)— Sáu sức và cung cấp để phụ tùng máy chữ, máy tính, máy in quay tay và chạy điện.

Ai muốn biết thêm chi tiết đề dự thầu, có thể đến xem bản điều lệ riêng ở địa chỉ nói trên trong những giờ làm việc.

K. B. C. 4 736, ngày 17 tháng 5 năm 1957

Đại-Tá LÊ-VĂN-SÂM

Giám Đốc Nha Quân Cụ

Tuổi thanh xuân...

Cần phải tuân luyện tăng cường sức khỏe để làm việc, để học hành, để hành doanh mưu lược. Duy bận mỗi buổi hãng phí thì giờ, bỏ rơi công việc vì cơn bệnh hoạn, nên dùng :

Đại Bổ

NGỦ TẠNG TINH LA-VẠN-LINH

Thêm sức, rất mau lên cân, giấc ăn ngon, ngủ nhiều. Người đau nuôi mạnh, gái hà kinh nguyệt không đều, dùng thuốc nầy rất thích hợp !

(Có để bán tại các tiệm thuốc Việt Bắc)

Đọc và cổ động Ngôn Luận TẠM TÍNH

Hải Cẩu Bổ Thận Hoàn

Và vẫn Văn trị liệt Mộng tinh, Di Tinh, Hoạt tinh. Giá $2 dùng 5 cấu Hải sâm tiêu thuốc Bắc

Hộp thư phụ nữ

(Tiếp theo trang 3)

— Em Thanh Giang : «Mợ về sư Huế. có một ăm điệu là quá (ở một vài đoạn). Chẳng hiểu có phải là ăm thanh của giọng Huế không ? Sẽ dành vào mục duyên thơ.

— Em Trần Hồng : Sẽ chiếu ý em.

— Em Tường Trinh : Sẽ trình bày ý kiến về Ba, Đọc thế của em. Hoan nghênh.

Hộp thư M.N.M.T.

Những truyện không đăng Một chuyến đi và Bữa Tiệc Hôn (H.V.) Bắt Ngờ và Thành Thật (B.H.S.) Duyên Mơ. Tình Xưa (L.T.D) Cũng Thế (L.H.) Sang Sông (H.T.H.). Lâm Tường (P.L.). Người vợ Lý Tưởng (L.S.) Chồng tạ cô gì lắm và Quần lụa mành (L.S.). Vì nghệ thuật (B.K.L.). Niềm vui trong ren và Tên Tù (H.C.). Sao bằng (M.P.). Bức Thư của 1 vân sĩ (H.D.). Hai Hôn Thê (A.V.) Yêu Mộng (H.V.) Hồi, Hận (C. B.). Những chuyện không ngờ (B.L.T.) Con kinh thông (D.L.). Gặp rủi (T.N.)

Đọc và cổ động Ngôn Luận TẠM TÍNH

Hải Cẩu Bổ Thận Hoàn

Và vẫn Văn trị liệt Mộng tinh, Di Tinh, Hoạt tinh. Giá $2 dùng 5 cấu Hải sâm tiêu thuốc Bắc

Phụ trách biên tập : cô Thùy-Hương

BẠN ĐỌC GÓP Ý KIẾN VỀ VẤN ĐỀ ĐA, ĐỘC THÊ

DIỆT TRỪ NẠN ĐA THÊ KHÓ KHĂN nhưng cần phải giải quyết tận gốc

— **Cô THÙY-HOA** : Không có con trai, tại sao không để người đàn bà lấy thêm chồng ?...
— **Anh VŨ-THIÊN-MẠNH** : Nếu người con gái lấy chồng dùng lừa chắc chắn đã thà sẽ không còn...
— **Ông TRẦN-PHƯỚC-TẤN** : Có những kẻ chuyên lợi dụng đa thê để vui đập người con gái...

Trang Phụ Nữ mở mục này dành riêng để các bạn Nam cũng như Nữ góp ý kiến với mục đích đi tìm chân lý của vấn đề, đừng thời cố gắng để ra hiện pháp để thi hành vấn đề đó. Ở phần thảo luận chúng tôi xin đăng tất cả mọi ý kiến trái ngược nhau, người ủng hộ, người bài bác, với một tinh thần vô tư hoàn toàn. Do đó mong các bạn thông cảm làm là không phải cho đăng nhiều ý kiến ủng hộ Đa Thê là chúng tôi ủng hộ Đa Thê hoặc ngược lại cũng vậy. Thái độ của chúng tôi chỉ được xác định hoàn toàn ở phần kết thúc cuộc thảo luận.

THÙY HƯƠNG

Ý kiến của cô Thùy Hoa (nữ sinh Marie Curie)
Đây là một vấn đề phức tạp. Nó càng phức tạp khi nhìn vào thực trạng xã hội Việt Nam. Tuy nhiên đã muốn, dù không phải giải quyết tận gốc rễ.

Đành rằng trong một bài số gần đây, cô Thùy Hương có nêu lên vài lý do như là phương diện pháp lý, tình cảm, gia đình v.v. làm cho người độc cô cảm tưởng rằng những lý do đó có thể tạm coi là đúng vững để duy trì thuyết đa thê. Nhưng theo quan niệm chúng tôi, đa thê vẫn là tai hại, vì độc thê, trái lại, là một tiến bộ hữu hiệu, hợp lý và nhân đạo.

Dưới chế độ cộng hòa, nam nữ bình quyền, khi mà không có chuyện 2 người chăn ông lấy 1 bà, thì ta cũng không nên quá bất công bắt 2 người đàn bà lấy một ông.

Nước Việt ta đang tiến. Các bộ hình luật, dân luật v.v. đang được tu soạn và sẽ được thi hành nay mai, cho phù hợp với sự tiến bộ trông thấy của đà V.N. và kịp đà tiến hóa của các nước văn minh Âu Mỹ Á. Muốn thế, cần hủy bỏ ngay hủ tục " nàm thê bất thiếp ». Chỉ nên có một vợ và một chồng.

Thực tế cho ta thấy rằng những gia đình lục đục là những gia đình một lang quân kèm ba bốn tì thiếp. Nếu bỏ cùng ở chung với nhau một nhà thì : bất đắc dĩ mấy bạn ». mà nếu ở riêng ra thì ai mà chịu được cái cảnh... kẻ đắp chăn bông kẻ đắp chiếu lạnh.

Còn nói về vấn đề vì không có con trai nối dõi tông đường mà người đã ông phải lấy vợ lẻ thì lại càng vô lý hơn và vô nhân đạo hơn nữa. Tại sao không để người đàn bà lấy chồng thêm để có con trai, nếu người đàn ông không chịu được cảnh chồng 2, chồng 3 thì tất nhiên người vợ chịu sao nổi chăng có vợ nhỏ.

Thường thường khi người đàn ông lấy vợ bé, đã khuyên vợ cả rằng : « Mình ơi ! tôi lấy vợ bé là vàng lời gia đình, nhưng tôi vẫn yêu mình, chung thủy với mình mãi mãi ».

(Xem tiếp trang 2)

L.T.S. — Tất cả tình danh các nhân vật trong những truyện dưới đây đều là hoàn toàn bịa đặt.

Nếu chẳng may có trăng sói tình danh của bất cứ một người nào thì đó chỉ là một sự ngẫu nhiên hoàn toàn ngoài ý muốn của tác giả chẳng như của tác giả.

Mong quý độc giả thản niên hiểu cho. N.L.

Những là thư tình

Phóng tác của cô THÙY HƯƠNG

Sau tuần lễ trăng mật, đôi vợ chồng Huy trở nên bình thường. Huy bằng ngày đạp xe lên Tòa báo làm nhiệm vụ một ký giả, còn Thoa vợ Huy, là một người chiều nội hiền dịu trông non coi sóc công việc nhà đơn đang. Yêu Huy nhiều nhưng chưa hiểu đời sống oái ăm của chồng. Thoa vẫn mang trong lòng nhiều nỗi e ngại. Người ta chả vậy bảo: «Các ông nhà báo thì..phải biết» là gì ? Vợ lại đã là tuổi thanh niên, anh chàng nào chả có nhiều mối tình, chả mơ mộng...

Chỉ nghĩ đến đấy thôi là Thoa đã thấy nóng bừng mặt lên rồi, tuy lúc nào Thoa cũng thấm nghĩ rằng : ta ng có ghen đâu. Thoa : tức tối khi nghĩ rằng, Huy đã yêu nhiều cô rồi mới yêu đến Thoa và lấy Thoa là chỉ vì bắn phận.

Thoa muốn Huy phải thuộc hoàn toàn về mình. Huy chỉ biết có mình nàng và lấy nàng vì yêu đương. Ở ! Kẻ thế thì thật là ích kỷ đấy, song— Thoa quả quyết rằng— đã là một cái ích kỷ rất hợp lý, hợp đạo.

Thoa quyết phải triển cái tình ích kỷ đó; nàng cũng quyết khám phá ra cuộc sống quá khứ của Huy để, nếu Huy có nhiều tình nhân thật thì nàng sẽ làm một kẻ các hình anh đó trong óc chàng, để chỉ ăn một hình anh của nàng ngự trị trong Huy. Mà khám phá bằng cách nào, đi dọ hỏi các bạn thì sao tiện quá là "vạch áo cho người xem lưng", cuối cùng Thoa đã tìm ra một cách, tuy hơi sơ đẳng mà chưa chắc đã kém phần hiệu nghiệm.

Cứ thử trước tìm lấy vợ. Huy đã cần thân thì tiếc bết những bức thư tình rất nhưng tình Huy lợ đem nhiều, may ra mà chàng vô tình để sót lại trong những bài lưu của độc giả.

Và bắt đầu từ hôm ấy, mỗi khi Huy đi làm, ở nhà là Thoa lục trong chồng bài vở, sách báo ra để tìm, nàng vẫn mong tìm thấy một vết tích đã nàng hiết rằng nếu tìm được, nà g sẽ đau đớn khổ sở lắm —Tâm lý đàn bà thật là kỳ lạ— Thoa nghĩ vậy.

Đến ngày thứ năm thì quả nhiên Thoa tìm được trong một tập bìa cứng lẫn lộn với các bài thơ cũ. Huy cất ở các bao ?. ở là thư xanh cùng một thứ chữ.

Run run, mặt nhợt nhạt Thoa đọc đọc bết những giòng chữ bay bướm đó. Tưởng Vi, tên kẻ tình địch của Thoa.

Cứ xem thư của Tưởng Vi, Thoa đã biết rõ tính yêu của Huy đối với cô ta ra sao. Nào là "Anh yêu quý duy nhất của em» nào là thư bảy chúng mình cùng ra Cập, tắm biển nắm tâm năng cho người thêm khỏe, nào là « hôn hai mé anh trăm ngàn cái rõ thật kêu. Trời ơi ! Yêu nhau như thế mà anh Huy không lấy quách Tưởng-Vi cho xong mà lại lấy Thoa. Chưa biết chừng, Huy lấy nàng, nhưng vẫn lén lút giao thiệp với cô ta. Thoa chỉ ý nhất tới mấy giòng tái bút ở một bức thư : " Em gửi chiếc ảnh đẹp nhất của em, tuy gặp nhau luôn nhưng anh cứng cứ giữ lấy làm kỷ niệm ».

Thoa lục tung mọi tủ ra mong tìm thấy được chiếc ảnh đó để so sánh xem ai đẹp của Tưởng-Vi với nàng. Nhưng Thoa đã thất vọng, cô lé Huy đã để ý ở trong ví của chàng mất rồi. Dù sao Thoa cũng phải tìm ra cho bằng được, nàng thắng hay bại là ở cái phen này. Bắt đầu từ đó, nàng khổ sở vì 2 chữ Tưởng-Vi bao giờ cũng gieo ám ảnh nàng, mà sao cái tên lại đẹp một cách dáng ghét là.

Buổi chiều, Huy về, Thoa vẫn cố đầu lòng ghen tức, nàng lại tò ra vui vẻ hơn mọi ngày khác khiến Huy ngạc nhiên. Huy có hỏi thì Thoa chỉ cười trừ nhưng thực ra, nàng đang khốc thầm trong lòng.

Thừa lúc Huy vào buồng tắm thay quần áo, Thoa với lục vì chồng và tới ngăn trong cùng thì Thoa lôi ra được một tấm ảnh khổ Carte Postale gấp đôi lại. Mắt Thoa hoa lên vì người con gái trong ảnh. Tưởng-Vi đẹp quá. Chả trách Huy mê cô ta là phải, Thoa sẽ là kẻ chiến bại chăng ?

Chưa kịp lật mặt trái ảnh lên xem thì Huy đã ở trong phòng tắm bước ra, Thoa vừa khóc vừa kể lể :

— " Anh hoàn toàn phụ bạc em. Thế mà anh bảo chỉ có em là người yêu duy nhất của anh...Thế thì... ai đây ? " Thoa vất chiếc ảnh xuống mặt bàn và rút luôn cả tập bưng ngân kéo ném ra làm Huy thêm ngạc nhiên, nhưng chàng đã hiểu ngay việc xảy ra. Chàng còn trêu thêm :

— " Thế mà Thoa tự phụ là không có tính ghen, thế bây giờ Thoa đang làm gì đấy ? »

— « Không ghen để người ta cướp chồng mình à. Cô Tưởng-Vi nào đấy, anh phải nói hết cho em nghe đi, em đau khổ lắm rồi ».

Huy cầm lấy chiếc ảnh, kéo mặt Thoa ngửng lên, chàng khe khẽ

— Thoa ghen với một người đã chết. Tưởng-Vi chết rồi, chết đã 2 năm nay giữa lúc cô ta và anh yê : tha thiết. Tưởng-Vi chết vì tai nạn không thiếp, đây em xem sau anh của cô ta anh đi ghi...

Thoa vùng dậy lật tấm ảnh, dưới giòng chữ đề tặng của Tưởng-Vi. Sự thực đến một cách quá bất ngờ còn một giòng chữ run rủn của Huy.

— "Vi chết ngày...tại... Đây là hình ảnh cuối cùng của nàng"

Huy tiếp :

— « Những lá thư của Tưởng-Vi anh đã đốt đi gần hế cho sói lại không hiểu tại sao đi lục vào đâu để hôm nay Thoa mới tìm thấy, nhưng cũng là dịp may để Thoa hiểu a h hơn. Bây giờ thì Thoa hiểu chưa.

Anh cũ g không chối cái rằng lúc chưa lấy Thoa anh đã yêu một vì có nhưng bọ chỉ là những người đi đi qua không bao giờ trở lại. Chỉ có Tưởng-Vi là một hình ảnh in sâu đậm nhất trong tâm hồn anh, nay Tưởng-Vi đã chết, anh chỉ còn một mình Thoa. Dĩ vãng không đáng kể mà hiện tại là quan trọng. Chúng ta sống cho hiện tại và tương lai chứ, có phải không Thoa ?...

Thoa bụm miệng Huy lại, mắt nàng rạo hoành:

— « Khỏi lắm, em hiểu em nhầm rồi, em phải tự lỗi cũng hình hồn của chị Tưởng-Vi mới phải. Mà cũng là lỗi tại anh nữa, ai bảo để lẫy nhau rồi mà anh không nói hết những chuyện đó cho em nghe để em hiểu rước ».

Câu buộc lỗi tự nhiên của Thoa làm Huy cảm thấy rất chí lý, ừ mà tại sao chàng lại không đến nói những chuyện ấy cho Thoa hay, có gì xấu mà phải dấu nhỉ ?

Huy kéo Thoa lại sát mình, chàng vuốt tóc vợ thủ thỉ:

— « Vâng thì anh xin lỗi Thoa của anh. Bằng lòng chưa ? »

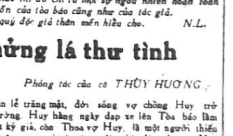

Cái răng, cái tóc

Cái răng, cái tóc là góc con người...
Ai ơi ! ghi nhớ lấy lời cổ nhân !
Giờ đây đời sống canh tân,
Cái răng, cái tóc bao lần đổi thay !
Lạ cho cái « mốt » thời nay !
« Góc con người » càng mau may, quay cuồng.
Răng đều đặn làm tăng thương,
Tóc hớt càng chịu nhiều đường điều linh.
Thân Đặng khảo xét phân minh,
Thắng kẻ một bản tường trình thứ chơi :
« Hỡi xem cái « góc con người »,
Tóc xanh đã chịu mấy hồi biến... râu)
« »
Từ thời Nguyễn Thầy Địa Cầu,
Tóc đã mọc ở trên đầu tốt tươi.
Kỷ nguyên sắt, thép nổi dưới,
Thời nào tóc cũng được người nâng niu.
Tóc khoe ông ả, yêu kiều,
Chỉ riêng loài khỉ, loài riêu hái « của » !
Thân tôi chẳng dám nói đâu
Mấy vương lá lưỡi cản thua tóc dài.
Văn minh nhận loại tiến hoài,
Tôi thoi Chiến Quốc, vẫn phải tóc mây
Giai nhân, mỹ nữ từng Nay,
Tóc buông chấm đất, giờ hay là đã
Bao nhiêu thế hệ trôi qua,
Mấy vương mái tóc đàn bà vẫn nguyên.
Cận kim thời đại, còn truyền
Tóc tơ chấp nối nên duyên mặn nồng.
« Liền » bà cho chí liền ông
Tóc như suối chảy tới... mông là thường.
Từ Thị Điểm đến Xuân Hương,
Từ Thanh Quan đến,... Tú Xương, Tản Đà
Nữ lưu thi thố tài ba,
Nam nhi tại tỉ hóa ra cả hành !
Tóc này đáng « mặc » lỗ canh,
Quốc hồn, quốc túy, tinh anh Lạc Hồng
Tóc này là tóc Tiên Rồng.
Muốn năm giữ cái thuần phong trên đầu.
« »
Đứng đứng giữ Á, mưa Âu,
Văn minh ghé gớm từ đâu thế nè.
Hỡi ơi ! mái tóc lệ thề
Bông dưng một sớm kẻ chê, người cười !
Thì ra sự Pháp « sang chơi »,
Thoạt tiên nhập cảng... tuổi mười đầu bù.
Kìm theo mayer chiếc « lăng đe »,
Gái tơi từ đó hui « cua » rầm rầm !
Xài luận cái « mốt » ngoại nhân,
Tóc tơ cứ « cắm » như dầm với tây !
« Góc Con Người » chuyển từ đây...
Thân xin kể nốt truyện này « độ mạnh »

(Còn nữa)

THẦN ĐẶNG

KỲ TỚI : Thâm sử cái tóc từ thời Pháp thuộc

MỘT TRUYỆN ĐẶNG CƯỜI HAY ĐẶNG KHÓC

ĐÁM CƯỚI TRẺ CON

của VI-NHU-LAN

Cái nạn lão hàn tai hại nay đu bậy giờ không cần nhiều nhưng nó vẫn còn xuất hiện lác đác vài ông thần quê. Nhân dịp, ông dân biểu Phạm văn Toản đệ trình Quốc Hội một dự luật cấm tảo hôn, chúng tôi thu dăng mẩu truyện nhỏ nhỏ này lên với dụng ý gì chắc chị em sẽ độc giả sẽ hiểu dùm

THÙY HƯƠNG

Trong những ngày về thăm quê ngoại Lan, Lan có dịp mỉm cười thầm cho cái chú rể mới lên 10 tuổi và cô dâu kém chú rể hai tuổi.

Bà Lan kể cho Lan nghe rằng :

Chú rể tên là Thân, con ông Chánh Hào, con cô dâu tên là Trang, con một điền chủ ở trong làng. Hai gia đình chỗ quen biết từ lâu nên đã hứa sẽ gả con cho nhau khi chúng khôn lớn. Nhưng chẳng may ông Chánh Hào bị bệnh sắp qua đời, trên giường bệnh ông trối lại với con « có gia đình » trước khi nhắm mắt. Vì vậy đám cưới được cử hành sớm như vậy.

Sau đám cưới, Lan thấy cô dâu và chú rể vẫn ở nhà với cha mẹ đẻ. Hàng ngày, Thân và Trang chơi với nhau rất vui vẻ. Có gì, hai người cũng khoe nhau bàn ăn chung từng chiếc kẹo. Không « có thể cho rằng Thân và Trang là hai vợ chồng cả.

Thân và Trang thường đi học cùng nhau. Ra đến trường, hai người bỏ cặp ba lô trong một chiếc lồng là « vợ chồng. Nhưng sự chê riêu đó chỉ là một trò

(Xem tiếp trang 2)

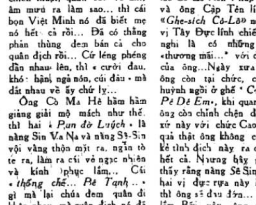

XXI.- Nhà Cập-tên Sích Cô Lô bước chân vào truyện...

chiến thuật, quân số. võ khí, ăm mưa là làm sao... thì cái bọn Việt Minh nó đã biết mẹ nó hết cả rồi... Đã có thằng phản thằng đem bán cả cho quân địch rồi... Cứ lếng phếng dẫn nhau lên, thì « cười đau. khó- hăng ngã nón, cúi đầu - mà đất nhau về ấy chứ ly...

Ông Cả Mã Hề hăm hăm giảng giải mỗ mách như thế, thì hai « *Pan đờ Lutèch* » là nàng Sin Va Na và nàng Sỹ-Sin với vàng thôn một ra, ngửa tê ra, làm ra cái vẻ ngạc nhiên và kinh phục lắm... Cũ « *thống chế... Pê Tanh* ... gì mà lại chưa đem quân đi khỏi nhau...mà quân địch nó đi biết rõ từng tăng từng ra là mình có bao nhiêu quân, bao nhiêu súng, bao nhiêu bom đạn rồi ! Thế thì nông thế nào được...

Tuy được 2 nữ thần giả « *Pan đờ Lutèch* » lăng tai nghe và kính phục như thế nhưng ông Cả Bản Mạ Hề vẫn chưa hài lòng. Ông vẫn còn cay cú lắm. Cô Sỉ-Sin, người tinh lý tưởng của ông, lại vừa vô tình nhắc nhở đến tên tuổi lão Cô-Lô-Nên Pháp Pơ Pho, và ông Cập Tên linh chiến « *Ghe-sích Cô-Lao mọ*, là hai vị Tây Đọ linh chiến mà ông nghe là có những liên lạc « *thương mãi...* » với cô Sỉ Sin của ông...Ngày xưa kia, khi ông còn tại chức, còn đình-huỳnh ngồi ở ghế « *Com-mit-te Pê Dê Em*», khi quan thầy của ông còn chinh chiến đóp hít ở xứ này với chức Cao- Ủy thì quả thật ông không coi những kẻ tình địch này ra cái thứ gì hết cả. Nương hầy giờ, ông thấy rằng nàng Sỉ Sin mà coi hai vị đực rực này bơn bớn, thì ông sẽ thu thập... tình thần lắm. Bởi vậy, ông mới cầm hỏi kiếm-thuyền chiếu cho bọn vàng mặt một trận kịch liệt để bọn giặc trị của những me-sừ Tổng Sy xuống tận đất đen, trước mặt những nàng kiều nữ...

— *Mục à, lò !* Hy sinh ! Đánh dập đến giữ một mũi cuối cùng..! Chết để hèo vẫn tự tuzăng lực đi của Phụ Lăng Sa...! Chết cho Phụ Lăng Sa... cho Tự do...v.v... Bỏ là những câu dâu lưỡi của các vị chiến sĩ anh dũng, hào hùng, gan dạ... chuyên môn lính ở nhà đợ hít và nghỉ ra những câu hô hào rồi tuyên bố thề không bao giờ không khắc lên chiến trường chết thay cho họ, "*Mi-sit-rap*", hạng bét ! Những ông đi lính chiến mà chuyên môn ở nhà hủ hí với vợ con như ông Cập-Tên Sích-Cô-Lô của làng em đó, chịnh là một kẻ không có quyền được ăn nói lão liếu gì cả... cần nhắn lại mà đợp hít cho dây bọng..! Cố được quyền ăn, quyền nói chăng... là những kẻ đang chỉ « đầu, đang hy sinh máu xương nhật sự trên chiến trường kia kìa, những người đang chạm với kẻ thù và cái chết trong mỗi giờ, mỗi phút. Những chiến sĩ tiền phong đề chết nhất, chết trước hơn ai hết, chết cực đoạn những hơn ai hết... những thương binh cụt chân, cụt tay kia...có quyền nói cái gì về cuộc chiến tranh này, có quyền phê bình điều gì về sự dũng cảm hay hèn nhát của ai ở Đông dương này, thì chính là họ...

(Còn tiếp)

Hỏi Thử Phụ Nữ

— Em Mai kiều Lan (nhóm Thông Xanh): Đúng đấy. Cập lại người em xưa mảmông ghê Những lời hứa trong thư nhé! Đừng viết bất loại "gì. Lan trước vẫn hiền lành cơ mà

— Em minh Hà : Thư hay quá, nhất là «Thuở xa xim-nhất định đừng kỳ sau. Cám ơn em.

— Bạn Hoài ly Thảo Mây bài thơ đăng được Vẫn chờ thêm.

— Em Lưu Linh Hương : Lạc vận nhiều cô nằng nữa lên.

— Em Song Hương : Em viết lên hai mặt giấy rồi mà lại viết... ngoáy khó nhìn ghê Chép lại cho chị.

— Em Song Loan : Kỳ sau em chỉ viết một mặt giấy thôi nhé. Chăng lẽ lại bắt chị phải chép lại à? Đã được hình, trông em ngoan lắm.

— Bạn Đặng yên Khê : Ý không mới nhưng lời thơ chải chuốt. Sẽ đăng sau. Thư bạn viết hay quá.

— Cô Ái Liên (Vinh Long): Không đăng được " Trông chồng ». Cám ơn ý mới, hợp với hoàn cảnh hiện tại hơn. Chờ thêm.

— Bạn Cao mỹ Nhân : Sẽ đăng " Lên đường ».

— Bạn Bạch Phượng : "Rồ anh đi hứng mưa về" có ! vài đoạn khá đẹp. Sẽ giới thiệu với bạn đọc vào 1 tuần gần đây.

(Xem tiếp trang 2)

Truyện ngắn phụ nữ

HÃY HY SINH VÌ EM !

của cô TI - BUN

Tuyết trông cho học trò sắp hàng ra về rồi nàng còn lừng thừng quay vào lớp học xếp sách khóa tủ song mới quay ra.

Trời đã tối, vừa định lên xe thì Tuyết nghe có tiếng người gọi nàng. Vừa trông thấy người gọi mình, Tuyết dừng lăng người, lòng hồi hộp trước sự gặp gỡ đó. Người đó là mẹ Linh, đã từ lâu nà ng có gắng quên Linh, người yêu duy nhất của nàng. Không hiểu vì sao mẹ chàng lại tìm Tuyết vào giờ này.

Thấy Tuyết đứng im bà cụ rụt rè mài mới nói :

— Tuyết ơi, bác tìm con thế này thật là không phải, bác đã cố gắng để tránh cho con sự buồn rầu, nhưng không thể làm khác được, bác đành phải tìm con, chỉ có con mới giải quyết giùm bác được.

Tuyết ngạc nhiên trước lời nói tha thiết của mẹ Linh, nàng cúi đầu đi đi mũi giầy dưới đất, nén cảm động thế nói :

— Bẩm một năm nay con không gặp bác, vậy có chuyện gì bác cứ cho con biết', con sẽ hết sức giúp bác.

— Con ơi từ ngày đăng mà trả lời việc của hai con không xong, Linh nó đâm ra chơi bời bê tha rượu chè, cả tuần nó chỉ đạo về nhà được một lần, nó bỏ mặc con bé Nga, mặc bác. Bác đã già, chỉ được có mình nó để trông cậy, bắc tưởng nó sẽ khá đần, ai ngờ càng lâu lại càng đi sâu vào ngõ tối, bắc chịu đựng mãi đến hôm qua phải thu con đề nhờ con tìm Linh khuyên giải cho nó quay về với gia đình. Hiện giờ bác đo hỏi thì được biết là nó đang miệt mài ở tiệm « S.M ». Con hãy giúp bác tìm nó, bác chắc chỉ có con mới có thể nói được thôi, con hãy thương bác con nhé.

Nhìn nét mặt khắc khổ, da nhăn nheo, mắt đầm đìa nước mắt của mẹ Linh, lòng Tuyết sao xao cảm động. Không do dự, Tuyết hứa sẽ tìm Linh và sẽ đem Linh về với bến phần.

Nhìn nét mặt khắc khổ, da nhăn nheo, mắt đầm đìa nước mắt của mẹ Linh, lòng Tuyết sao xao cảm động. Không do dự, Tuyết hứa sẽ tìm Linh và sẽ đem Linh về với bến phần.

Tuyết ngồi trong buồng nàng cứ để hàng tối lan tới bao phủ gian buồng. Tuyết không muốn bật đèn nhỏ, ngồi khoanh tay, hai mắt mở rộng nhìn lên nền trời đầy sao lấp lánh, nàng thấy lòng trống trải khó khan. Cô nén tiếng khóc nức nở, Tuyết gục mặt xuống bàn, hai hàng mi cong khế nhấm lại để trào giọt nước mắt nóng hổi xuống cánh tay. Nàng cố sua đuổi, mà hình ảnh Linh vẫn lại càng hiện rõ trong đầu óc nàng. Cô một cuốn phim dọa khổ tuân tự dang diễn lại trong óc Tuyết.

Hồi bé Tuyết và Linh ở cùng phố, hai nhà rất thân nhau. Linh và Tuyết lại học cùng trường nên đi về

(Xem tiếp trang 2)

TIẾP THEO A TRANG 1

vật quái lạ đó được giữ gìn để kỷ niệm lòng can đảm của những người đã giết nó. Theo báo « Commoner » cách đây 25 năm, có 32 người lính Népal đi về miền biên giới Tây Tạng, đương đêm đã bị con vật ngồi xổng ra chặn đường. Nó giết chết 31 người lính. Còn một người sống sót kêu cứu thì ngay lúc đó có 10 người võ trang chạy đến cấp cứu và đuổi theo con quái vật.

Người ta tìm thấy con quái vật ở ngay gần đó. Nó đã ăn thịt nhiều người. Mười người võ trang xả súng bắn vào nó, nhưng bắn loạt đầu không ăn thua, người ta phải bắn một loạt thứ hai nữa. Hiện bây giờ viên chỉ huy đoàn tuần tiễu được phép giữ đầu con vật.

Cũng theo nhựt báo «Commoner», vùng này rất nhiều « người tuyết » và còn ghi thêm rằng cách đây 2 năm, một đoàn tuần tiễu lại còn trông thấy « một người tuyết ghê rợn » mang một đứa trẻ con. Người tuần bắn súng vào nó, nó kêu thét lên và xé nhỏ đứa trẻ con. Sau đó không thể nào tìm kiếm được nó nữa.

TIẾP THEO B TRANG 1

san sát. Tại các ngã ba đường, băng biểu ngữ được treo la liệt và mang những khẩu hiệu chào mừng Ngô Tổng Thống.

Phi trường Tân Sơn Nhứt khác hẳn ngày thường.

Trước phòng đợi danh dự có treo một tấm băng trên có hàng chữ lớn « Việt Nam, chiến lũy của Thế giới Tự do », các đại diện các công sở, các đoàn thể chánh trị, tôn giáo, nghề nghiệp, nghiệp đoàn đứng thành hàng ngũ nghiêm chỉnh.

Cũng ở đó, người ta nhận thấy có phái đoàn Dân biểu Quốc Hội các vị Bộ trưởng, các viên chức cao cấp, các Tướng lãnh và sĩ quan cao cấp và một số đông đại diện báo chí ngoại quốc và trong nước.

Các đại diện của các đoàn thể mang cờ và biểu ngữ ghi những khẩu hiệu như : « Ngô Tổng Thống muôn năm », « Toàn dân đón mừng Tổng Thống », « Tổ Quốc ghi ân Ngô Tổng Thống ».

Tổng Thống đến phi trường

Trong phòng đợi danh dự, người ta nhận thấy sự hiện diện của Phó Tổng Thống Cộng Hoà Nguyễn Ngọc Thơ, tất cả các vị Bộ Trưởng, ông Trần Văn Lắm, Chủ tịch Quốc Hội, cùng một phái đoàn các vị Dân biểu, Đại Tướng Lê Văn Tỵ, Tổng Tham mưu trưởng Quân đội Cộng Hoà Việt Nam, cùng các vị tướng lãnh cao cấp Thủy, Lục Không quân và nhiều nhân vật vào ở Thủ đô.

Ngoại giao đoàn đều hiện diện đông đủ, cùng Niên trưởng Yukata Konagaya, Đại sứ Nhật Bản.

Ba phân đội Thủy, Lục, Không Quân, mang quân kỳ cùng với ban nhạc, giàn ở phi trường để đón chào Tổng thống.

Đúng 8 giờ, phi cơ của Tổng thống hạ cánh trong khi 8 chiếc khu trục cơ «Bearcat» của Không Lực Việt Nam, tháp tùng Thống thống từ biên thùy, bay lượn trên không.

Tổng thống từ phi cơ bước xuống vận y phục màu xám nhạt, vẻ mặt tươi cười.

21 tiếng đại bác rền vang chào mừng Ngô Tổng Thống trở về nước, những khu trục cơ tháp tùng phi cơ của Tổng Thống bay rất thấp trên phi trường Tân Sơn Nhứt.

Khi Tổng Thống bước xuống phi trường, một phái đoàn 6 nhân vật tiếp đón, gồm có quý ông Nguyễn Ngọc Thơ, Phó Tổng Thống Cộng Hòa và Bộ Trưởng Bộ Kinh tế Quốc gia ; Trần văn Lắm, Chủ tịch Quốc Hội ; Ngô đình Nhu, Cố vấn tại Tổng Thống Phủ ; Vũ văn Mẫu, Bộ Trưởng Bộ Ngoại giao, và Yukata Konagaya Đại sứ Nhật Bản, Niên trưởng Ngoại giao đoàn.

Đoạn, Ngô Tổng thống đến nghiêng mình trước lá Quốc kỳ trong khi Quốc thiều nổi dậy. Sau khi đã duyệt qua những toán binh giàn chào, Tổng thống bắt tay những nhân vật đứng đợi Người ở phòng đợi danh dự của phi trường.

Sau khi chào hỏi các nhân vật Ngoại giao đoàn, Tổng Thống cùng với những nhân vật trên rời khỏi phòng đợi danh dự. Bên ngoài, các đoàn thể dân chúng đứng đợi mang cờ và các biểu ngữ ghi khẩu hiệu hoan hô chào mừng.

Khi Tổng Thống bước lên diễn đàn để tuyên bố với quốc dân, tiếng vỗ tay lại nổi lên lẫn tiếng hô «Tổng Thống Cộng Hoà muôn năm» vang dậy khắp nơi.

Những tràng vỗ tay hoan hô từ phi nổi lên dồn dập sau khi Tổng Thống dứt lời. Lúc Người bước lên chiếc xe hơi mui trần về Dinh Độc Lập, tiếng hoan hô lại càng vang rền như sấm.

Đứng trên xe hơi, Tổng Thống tươi cười giơ tay chào lại đồng bào, trong lúc đoàn xe tiến về ngả Dinh Độc Lập.

Từ Tân-Sơn-Nhứt về Saigon

Suốt dọc hai bên lề đường từ phi trường về đến Saigon, dân chúng đứng chen chúc chờ đón chào Tổng thống. Vẻ hân hoan hiện rõ rệt trên nét mặt của mọi người.

Xe hơi của Tổng thống và đoàn xe tùy tùng đi đến đâu, tiếng vỗ tay hoan hô nổi lên vang dội đến đấy.

Đàn ông, đàn bà, ông già, trẻ em, mọi người đều y phục tề chỉnh như trong ngày Tết, tay cầm lá Quốc Kỳ nhỏ phất lên lia lịa đón mừng Tổng Thống.

Đoàn xe chầm chậm qua các khải hoàn môn dựng lên trên dọc đường Công Lý, để đón mừng Tổng Thống. Càng tiến đến gần Thủ đô, dân chúng tụ tập hai bên đường càng đông và khi chiếc xe hơi Tổng Thống tới nơi, đều cất tiếng đồng ca bài «Suy tôn Ngô Tổng Thống».

Đài phát thanh Quốc gia đã tổ chức một buổi phát thanh đặc biệt về cuộc đón tiếp Tổng Thống long trọng.

Từ cầu trên đường Công Lý đến dinh Độc Lập, người đứng chật ních ai ai cũng tỏ vẻ hoan hỷ, vui mừng.

Tổng Thống luôn luôn tươi cười và suốt dọc đường, Người đứng trên xe để đáp chào lại đồng bào.

Gian lận tiền thuế chợ

Nhiều người lấy tiền chỗ bị đòi hỏi ?

— Chuyện buôn lậu hột xoàn, 1 thiếu phụ bị bắt.

SAIGON — Mấy hôm gần đây có tin đồn là nhà chức trách vừa khám phá vừa bắt quả tang được mấy người lấy tiền chỗ ở các chợ trong Đô thành đã gian lận tiền thuế chợ. Nghe đâu nhà chức trách đã đòi nhiều người góp tiền chỗ để điều tra. Và nghe đâu ngoài vụ mấy người góp tiền chỗ bị đòi hỏi còn các trạm thâu tiền nhập thị cũng bị liên can nữa ?

Trên đây là tin đồn ở ngoài dân chúng còn sự thật phải chờ nhà chức trách mới rõ.

ĐÔ-THÀNH — Được tin một báo có một thiếu phụ chuyên môn bán hột xoàn lậu thuế, nhơn viên nha Quan Thuế liền theo dõi để tìm bắt kẻ lưu manh này.

Đến ngày 22-5 lúc 10 giờ nhơn viên nha Quan Thuế có thấy một thiếu phụ ra từ trong 1 nhà ra có cầm một cái xách tay lên xe tắc xi số CU-283 đi từ đường Huỳnh quang Tiên về hướng Pétrus Ký, bộ tịch có vẻ khả nghi.

Nhơn viên nha Quan Thuế liền rượt theo chiếc xe tắc xi và qua một dề chặn lại xét hỏi. Trông thấy nhân viên chức trách, thiếu phụ ngồi trên xe cuống, và đột nhiên quăng xuống vệ đường một gói con con.

Chiếc xe bị chặn lại, nhơn viên xuống lượm cái gói mở ra thì thấy gói này đựng 13 hột xoàn. Thiếu phụ này bị bắt về nha điều tra.

Tại nha quan thuế thiếu phụ nọ khai tên là Diệp thị Tiên, và đã nhìn nhận hết tội lỗi.

TIẾP THEO C TRANG 1

Kể từ 1-7-57, loại xe nói trên chỉ có thể lưu thông từ chợ này đến chợ kia và từ tỉnh đến tỉnh nọ theo công lộ, còn tại thủ đô và trong các thành phố, các xe nói trên chỉ được lưu thông do theo sự chỉ định của nhà đương cuộc, chớ không được tự tiện đi lại khắp nơi như trước.

Loại xe Seccter đóng thành xe lôi ba bánh nói trên hiện phần đông đang chạy từ tỉnh nọ qua tỉnh kia cũng như từ Biên Hòa đến Vũng Tàu vậy.

TIẾP THEO D TRANG 1

chúng tôi. Chúng tôi đã cùng với Phó Tổng Thống đạt được một Thoả hiệp chung để nghiên cứu vấn đề trao đổi sản phẩm giữa hai nước.

« Về việc dùng thương khẩu Đà Nẵng Phó Tổng Thống Cộng Hòa hứa sẽ ủng hộ chúng tôi ».

Ông Oun Sananikong kết luận : « Tóm lại lời hứa đó khiến cho chúng tôi rất vững lòng và chúng tôi sẽ tường trình với Chánh phủ chúng tôi ».

NỮU ƯỚC (TTM). — Lào đã chấp nhận một chương trình cải thiện dân sinh rập theo chương trình công dân vụ đã tiến hành có hiệu quả ở Việt Nam hai năm nay. Lào đã bắt đầu mở các lớp huấn luyện để đào tạo Cán bộ Công Dân Vụ.

Người ta biết rằng ở Việt Nam hiện nay chừng 3.500 thanh niên đã đang phục vụ trong các đoàn công dân vụ. Những công tác của họ đã đem lại những kết quả không ngờ và rất hữu ích.

TÂN GIA BA. — Hôm 22-5 ông Phạm Khắc Rậu lãnh sự Việt Nam ở Tân Gia Ba, loan báo rằng Cộng Hoà Việt Nam đã bắt đầu áp dụng một chương trình rộng lớn nhằm mục đích tăng cường các vụ xuất cảng cá tươi sang Tân Gia Ba.

Ông Phạm - khắc - Rậu xác nhận rằng trong hai tuần lễ đầu tháng này, Việt Nam đã xuất cảng 100 tấn cá sang Tân Gia Ba.

Bom Khinh khí

sẽ giúp thế giới thoát khỏi 1 cuộc chiến tranh mới

SANTIAGO. — Hôm 21-5 thống chế Montgomery, phó tổng tư lịnh của Tổ chức Minh ước Bắc Đại tây Dương, hiện đang du hành ở Santiago, tuyên bố rằng những cuộc thí nghiệm bom khinh khí sẽ tiếp diễn.

Thống chế Montgomery hiện là thượng khách của chánh phủ Chili, đã tuyên bố trong một phiên hội báo chí rằng bom khinh khí là một khí giới rất mạnh mẽ sẽ làm thất chí mọi kẻ xâm lăng muốn gây nên đại chiến thế giới.

Thống chế nói thêm rằng hiện nay Nga sô đã quyết định không để cho mình phải gánh vác những hậu quả tai hại của chiến tranh vì sợ bom khinh khí.

Thuốc đau tim số 58

Dạ nách huyết nóng nhiệt lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh, hồi hộp, choáng mặt xây xẩm, nặng ngực, trái tim nở ra, ngộp hơi, tay chân, sao lảng, hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, hao hơn một

Nhà thuốc NGUYỄN VĂN CUNG

80, đường Pasteur Saigon (Pellerin cũ) Đ.T. 23.692.

Chuyên môn trị bịnh nặng : Bịnh đau phổi, tim, thận, máu huyết, bạch đái, thai nghén, bịnh tê bại, phong đơn, phong tình và các thứ nóng ban, các thứ ban, các thứ phong đàm, phong xuối của trẻ em.

Xem mạch mỗi ngày, Chủ Nhựt nghỉ.

Cáo thị gọi thầu

(Khẩn hạn)

Ngày 30 tháng 5 (d. l.) năm 1957, đúng 9 giờ sáng tại Tiểu Nha Vật Liệu Truyền Tin — KBC. 30.23 — thuộc trại Trần hưng-Đạo, gian nhà số 16 (tức Camp Chanson cũ) sẽ có cuộc gọi thầu khẩn hạn về công tác đào hố trên lề đường và công lộ (trong các vùng Thủ-Đô Saigon) để chôn giây cáp ngầm.

Trị giá ước lượng : 200,000 đ

Các nhà thầu có thể tới xem sách điều lệ riêng tại địa điểm nói trên vào những giờ làm việc

KBC. 30.23 ngày 20 tháng 5 năm 1957

Đại-Úy. XU LY THUONG VU

Tiểu Nha Vật Liệu Truyền Tin.

TIẾP THEO E TRANG 1

rồi, mà còn hồ nghi.

Ai lại cứ tò mò tọc mạch :

— Thưa Bác sĩ, thuốc này B.S. đã tiêm nhiều lắm rồi ?

Cố nhiên là B.S. không thèm nghe.

— Chích nhiều rồi, thì chích nữa chớ sao ?

— Nhưng đã dai dẳng mãi mà không khỏi ?

Thế là B.S. gắt cho một mẻ.

— Không khỏi ? Thế sao không đi tìm ông khác mà chữa ?

Tiền mất, tật mang, đã khổ lại thêm bị gắt gỏng nữa thì có phát rằng dại hay không ? Chỉ có cách là : « Sống chết nhờ Thầy cho tới… cùng ! Còn nước còn tát và bao giờ.. chết sẽ hay ! Can đảm lên coi nào ! ».

THẦY-GÒN

TIẾP THEO F TRANG 1

tướng Miến điện U Nu tuyên bố trong một phiên hội báo chí rằng hiện ở Miến điện, thời tiết rất nóng nực và có nạn hạn hán và như vậy là do « dân chúng đã không có lòng thành tin tưởng vào những nguyên tắc căn cán của Phật giáo».

Mưa về vụ gió mùa chậm mất chừng 3 tuần lễ. Một tháng nay, nóng lên tới 40 độ.

TIẾP THEO G TRANG 1

đã can đảm và cương quyết chiến đấu cho tự do, đạt được nhiều kết quả kinh tế và xã hội tốt đẹp góp phần hữu hiệu vào công cuộc bảo vệ chung của Thế giới Tự do.

Ở tất cả những nơi tôi đi qua, tôi đều nhận thấy nhân dân Mỹ hiện nay được một sự thịnh vượng và một mực sống cao, hầu như không tưởng tượng được, nhờ ở sự thông minh, óc sáng kiến, sự cố gắng nỗ lực làm việc, tinh thần hợp tác và công bình xã hội của họ.

Tất cả những điều này làm cho chúng ta càng tin tưởng vào sức mạnh bền bỉ của Thế giới Tự do và những phương pháp dân chủ.

Việt Nam là một nước tự do ở Đông Nam Á, địa vị đó đòi hỏi ta phải thực hiện độc lập kinh tế của ta để hoàn thành nền độc lập quốc gia.

Chúng ta nhất định cố gắng không ngừng, tất phải thành công. Ta có thể tin chắc rằng nước Mỹ và các nước bạn ta tất hiểu và sẽ ủng hộ sự cố gắng của ta.

TIẾP THEO H TRANG 1

nữ bảo thủ, thủ tướng Mac Millan đã cử ngoại tướng Selwyn Lloyd

Thông điệp này có vẻ nhằm mục đích trả lời một cách gián tiếp những tin đồn theo đó ngoại tướng Anh sắp từ chức, người ta biết rằng gần đây có nhiều tờ báo ở Luân Đôn đã loan truyền những tin đồn ấy.

TIẾP THEO I TRANG 1

«Song, có những trường hợp nhân viên phạm lỗi không quá nặng, nếu cũng bị sa thải ngay thì xét ra có phần khắc nghiệt quá».

Để duy nhứt thể lệ trừng phạt cho hợp lẽ công bằng hơn, ông Bộ Trưởng tại Phủ Tổng Thống đã yêu cầu các Bộ, các Tòa Đại biểu, Đô chánh, Thị chính, Tỉnh trưởng áp dụng tùy từng trường hợp cho nhân viên ngoại ngạch phạm những lỗi nhẹ về kỷ luật, những biện pháp trừng phạt sau đây, như đối với công chức chánh ngạch :

— Cảnh cáo,

— Khiển trách ghi vào hồ sơ cá nhân

— Thuyên chuyển vì kỷ luật (trong phạm vi thẩmquyền của Bộ Sở quan).

— Chậm thăng thưởng một hay hai năm,

— Giáng một hay hai bậc.

Còn đối với nhân viên phạm những lỗi nặng, lẽ dĩ nhiên các đương sự phải bị sa thải, liền và không được hưởng phụ cấp sa thải hay một ân huệ nào khác.

NGÔN-LUẬN

Ngày thứ Sáu 24-5-1957

Tin bợm mất bò hay là câu chuyện tin bạn..!

ĐÃ THÔNG GIAN VỚI NHAU

còn khai chỉ ăn nằm như anh em ruột

Cô vợ lãnh 3 tháng tù treo, ông bạn bị phạt vạ 400đ.

Của t.v. VIỆT ÁI

BIÊN HOÀ. — Hôm 22-5-57 vừa rồi, Toà án Biên Hoà có xử một vụ quyến rũ vợ bạn khá kỳ cục như sau:

Nguyên anh Nguyễn văn Út có anh bạn rất thân là Nguyễn văn Thược làm Cảnh sát viên. Vì thân thiết quá thể cho nên Thược đến nhà Út luôn luôn và cũng do đó mà anh ta lại quá thân luôn với vợ Út là chị Nguyễn thị-Bé. Tình thân trở nên mặn nồng đến nỗi thị Bé bỏ cả nhà chồng sang ở chung với Thược, đi chụp ảnh với Thược, thậm chí đến ăn chung một mâm, nằm chung một giường với Thược nữa. Út đi tố cáo, do đó thị Bé và Thược cùng bị ra tòa về tội thông gian.

Trước vành móng ngựa, thị Bé cãi nhoen nhoẻn là không có thông gian với Thược mà chỉ vì Thược thương thị ngu dại nên cho về ở chung coi như anh em ruột thịt (!) Đến khi Toà hỏi Thược thì Thược cũng chối là không có thông gian với Bé mà chỉ ở với Bé như anh em ruột thôi (!) anh Út thì khai là chính anh đã gặp Bé và Thược ăn nằm với nhau và chính thị Bé đã thú với anh là có «ăn nằm» với Thược. Cũng nên biết là lúc ban đầu cung khai, thị Bé cũng đã nhận có «ăn nằm» với Thược:

Kết quả, Tòa phạt thị Bé 3 tháng tù treo, Thược bị 400đ tiền phạt vạ.

Vụ tài xế lái xe cán chết người

BIÊN HÒA. — Hồi tháng trước, chúng tôi đã loan tin xe số NĐD-475 cán chết bà lão Phạm thị Bá Chức tại khu Hố Nai, tài xế là Xương bị giữ sau đó. Hôm rồi Tòa án Biên Hòa đã xử vụ này. Kết quả Toà phạt tài xế Xương 2 tháng tù ở, rút giấy phép lái xe 6 tháng và phải bồi thường cho nguyên cáo 10.000đ.

Cũng phiên Tòa này có xử vụ bà Nguyễn thị Tý có 1 con gà bị chó của chị Nguyễn thị Hợi bên cạnh cắn chết. Bà Tý mới sang nhà chị Hợi gây chuyện, hai bên sinh ra to tiếng rồi bà Tý xông lại đánh Hợi, cả cô con gái là ả Hoàng thị Thanh cũng sấn tay nhảy vào đánh giúp mẹ khiến chị Hợi bị băng huyết.

Trước vành móng ngựa, bà Tý nhận có đánh thị Hợi còn thị Thanh nói chỉ can hai người ra thôi, còn việc thị Hợi khai là bị đánh băng huyết thì có giấy bác sỹ chứng thực là vì chị đến ngày hành kinh chớ không phải vì bà Lý đã gây thương tích mà nên.

Toà tuyên án : tha bổng thị Thanh và phạt bà Tý 400$ tiền vạ.

TIẾP THEO K TRANG 1

chiếc

Sau hết, Tổng thống tuyên bố rằng sự tự do không những chỉ bị đại bác đe doạ mà còn bị sự nghèo khổ mà Cộng sản lợi dụng, đe doạ nữa. Vậy nên, cần phải viện trợ kinh tế các xứ kém mở mang, số ngân khoản mà Tổng Thống yêu cầu quốc hội chấp thuận để viện trợ ngoại quốc ở vào khoảng hơn 3 tỷ 800 triệu Mỹ kim.

Vấn đề tài binh

Tại buổi hội họp báo chí mỗi tuần Tổng thống Ay Xen Hao tuyên bố rằng theo ý kiến của ông thì phải làm điều gì đó để thực hiện sự kiểm soát võ khí và cuộc tài binh.

Để trả lời một câu hỏi về khả năng kiểm soát bằng phi cơ giữa Nga và Mỹ, Tổng thống tuyên bố rằng việc thành lập một cuộc kiểm soát như vậy theo ý kiến của ông thì không thực hiện được.

Trước hết cần phải thực hiện được một hiệp định để cho mỗi bên có khả năng bay trên một phần đất của bên kia.

Nói về vấn đề tài binh, Tổng thống cho rằng các chánh phủ có thể hoạt động về vấn đề này mà không có sự lo ngại quá đáng. Vấn đề này, phải được đề cập với một tinh thần cởi mở hầu có thể thoả hiệp được với nhau.

Mặt khác, đối với các xứ thường hay bỏ các hiệp định hoặc những lời cam kết, chẳng hạn như Nga sô, cần phải áp dụng những biện pháp đề phòng và thực hiện một hệ thống kiểm soát chặt chẽ.

Tổng thống cho rằng tình trạng căng thẳng trên thế giới hiện nay đã giảm bớt hầu thực hiện được sự tiến bộ trong địa hạt tài b. h. Vấn đề một hiệp định chung về địa hạt này không thể thực hiện tức khắc được.

Tổng thống Mỹ nói : « Nếu thực hiện được bước tiến bộ đầu tiên, dầu hạn chế đi nữa, thì có thể thực hiện được những sự tiến bộ quan trọng hơn, từng chặng một. Kể từ khi đó, các ngân sách tại tất cả các xứ sẽ giảm bớt.

Ông Đơn Lớt điều trần

Trong bài điều trần lập lại đại cương bài diễn văn của Tổng Thống Mỹ ngỏ với toàn quốc, ngoại tướng Đơn Lớt nhấn mạnh rằng nếu không có cuộc ngoại viện thì 19 quốc gia vừa được độc lập kể từ trận đại chiến thứ nhì sẽ có thể áp dụng những phương pháp cộng sản.

Nói về quỹ cho mượn dài hạn, ông Đơn Lớt nói rằng quỹ này sẽ bị bãi bỏ khi nào không còn phụng sự quyền lợi Mỹ nữa.

Vấn đề ngân quỹ quốc phòng

HOA THỊNH ĐỐN — Ủy hội Ngân sách của Hạ nghị viện Mỹ vừa nghiên cứu xong những nhu cầu của quân lực trong niên khóa tới, đã quyết định giảm bớt 2.586.775,000 Mỹ kim về số ngân khoản mà chánh phủ Mỹ yêu cầu cấp cho bộ quốc phòng.

Chánh phủ đã yêu cầu tổng số 128.000.000 Mỹ kim. Tổng thống Mỹ xem rằng số ngân khoản này không thể giảm bớt được mà không phương hại đến nền an ninh quốc gia của Mỹ.

Ủy hội không giảm bớt quân số mà cũng không giảm bớt về các chương trình đóng phi cơ hoặc chiến hạm, những quyết định lạn chế sự «hoang phí» do sự tranh đua giữa ba binh chủng gây ra, nhứt là về việc hoàn thiện và chế tạo phi đạn vô tuyến điều khiển.

Việc dùng võ khí khinh khí

NỮU ƯỚC (AFP). — Tại một buổi tiệc, tướng Nathan Twining, tham mưu trưởng không quân Mỹ, tuyên bố như sau : « Tôi không hiểu được luận cứ cho rằng việc xử dụng các võ khí khinh khí trong những trận « tiểu chiến » sẽ đương nhiên lôi cuốn một trận thế chiến ».

Tướng Nathan Twining cho rằng Mỹ phải sẵn sàng xử dụng võ khí khinh khí trong những trận « tiểu chiến » tại bất cứ một vùng nào trên thế giới có thể đe dọa quốc gia Mỹ.

Dạy cắt may Âu Việt Phục

Thời - Trang

60 đường Cô Bắc Saigon

Phú-Nhuận 125 Võ-Tánh

CÓ LỚP TỐI

Hoàn toàn đổi mới

Các bạn biết thuốc TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN Võ-văn-Vân, trị bịnh Mộng, Di, Hoạt-tinh rất hay, song thuốc tễ đắng khó uống quá. Nhưng từ nay các bạn sẽ hài lòng vì TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN cũng như các thứ thuốc tễ khác của nhà thuốc Võ-Văn-Vân đều được chế bằng viên dẹp với những máy móc tối tân, rất tinh khiết, dễ uống lắm.

Giá 32đ50, hỏi các tiệm thuốc Bắc.

Đọc và cổ động

Ngôn Luận

tin tức đầy đủ

Cáo thị gọi thầu

Khẩn hạn *(đăng lần thứ 2)*

Vì lý do chuyên môn, cuộc gọi thầu ngày thứ hai 20 tháng 5 năm 1957 hồi 9 giờ sáng, tại Nha Chiến Tranh Tâm Lý về việc.

— In và cung cấp « TẬP SAN CHỈ ĐẠO ».

Hoãn đến ngày thứ tư 29 tháng 5 năm 1957 hồi 9 giờ sáng.

Các nhà thầu muốn biết thêm chi tiết có thể đến xem tại sách Điều lệ riêng về việc gọi thầu kể trên tại Nha Chiến Tranh Tâm Lý (Phòng Hành Chánh) số 2 ter Đại lộ Thống Nhất Saigon trong những ngày giờ làm việc.

KBC. 3.019, ngày 21-5-1957

Trung Tá TRẦN-VĂN-TRUNG

Giám Đốc Nha Chiến Tranh Tâm Lý.

In tại nhà in Long-Giang 126 đường Lê-Lai — Saigon

Giám-đốc trị-sự: Lê-Tâm-Việt — Quản-lý : Ng-Như-Cương

Ngân phiếu xin đề tên ông Nguyễn Như Cương

Các bạn nhớ mua

Văn - Nghệ Tiền Phong

Số 50

đã phát hành

TIN QUẢNG NGÃI

Cháu phản cú trộm 150.000đ rồi trốn mất

của t.t.v. THINH QUANG

QUẢNG-NGÃI. — Đêm 16-5 vừa rồi, một vụ trộm khổng lồ đã xảy ra tại nhà ông Trần Hải, Hoa kiều chủ hiệu Đại Lộc ở thị xã Quảng Ngãi. Thủ phạm tên Tan Hoa Yang 25 tuổi lại là cháu nuôi của ông Trần Tài. Trước đây y có đi lính Commando cho Pháp đóng ở Đà Nẵng, rất cứng đầu và có nhiều « thành tích bất hảo », ông Tài đã một lần từ y nhưng khi bị giải ngũ vì y quá nghèo khổ nên ông lại thương hại đem về nuôi. Khôn khéo tỏ ý cải tà quy chính nên Yang được tin dùng và rồi thừa cơ hội ông bà Tài đi Saigon vắng, chỉ còn bà mẹ già và em trai nhỏ con ông Tài ở nhà, Yang đã lập mưu để đoạt chùm chìa khóa và cuỗm luôn số tiền kếch xù 150.000đ trong két rồi leo tường biến mất. Hiện Tan Hoa Yang đang bị truy tầm rất gắt.

MỖI NGÀY 1 VẤN-ĐỀ

(Tiếp theo trang 1)

Người ngoại quốc với nhận định khách quan của họ đã nói thay chúng ta về thực trạng của miền Việt Cộng về những cái mà Cộng sản vẫn hằng cao rao đó là tình anh em trong phe xã hội chủ nghĩa. Như vậy sự giành giật giữa Nga xô và Trung Cộng để thống trị miền Bắc Việt có còn che dấu được ai chăng ?

NGÔN LUẬN

TIẾP THEO L TRANG 1

Varsovie, Wlacyda Jaguaztyn, Tổng Bí thư đảng đã tiết lộ rằng nhiều cuộc nổi dậy của dân quê đã diễn ra tại nhiều tỉnh trong nước Ba Lan.

Jaguaztyn nói : « Nguyên nhân những cuộc nổi dậy đó là sự chểnh mảng của các Hội đồng địa phương, những Hội đồng này đã để tới hai tháng đòng đã mới trả lời những lời yêu sách của nông dân ».

TIẾP THEO M TRANG 1

đồng quân nhân điều khiển cuộc nổi dậy ở Sumatra và miền đông Nam dương Giữa ông Sô Các Nô và thủ tướng Djuanda hiện người ta thấy bất đồng chính kiến. Ông Djuanda muốn thương thuyết với các tỉnh đã nổi loạn để tìm một giải pháp dung hòa mà ông Sô Các Nô thì trái lại muốn thẳng tay hành động.

MANI. — Giai đoạn oanh tạc trong một cuộc thao diễn «Sealink» của tổ chức Minh ước Đông Nam Á khởi diễn hôm 21-5 với hạm đội của tổ chức này nhằm đại bác vào khu vực thị trấn tỉnh Zambales, thuộc miền Nam đảo Lữ Tống, để yểm hộ cuộc tấn công thủy lục.

Các đơn vị tuần tiễu của hải quân Phi luật tân đã bắn trước tiên. Ngày mai sẽ đến phiên hai khu trục hạm đội của hải quân Úc đại Lợi bổ sung. Hai khu trục hạm thuộc đệ thất hạm đội Mỹ sẽ bắn trong ngày thứ năm.

HÁN THÀNH. — Các nhà chức trách quân sự Mỹ và Triều Tiên đã hoàn tất chương trình « cuộc hành quân Lucky Tiger », một cuộc thao diễn thủy lục hỗn hợp vào tháng 6 tới có mục đích để phòng một cuộc tấn công mới của cộng sản có thể xảy ra.

Các đơn vị thủy lục của hải quân Cộng hòa Triều Tiên sẽ tham dự cuộc thao diễn, bên cạnh các lực lượng hải quân Mỹ trong Bộ Tư lịnh hải quân Viễn Đông và các đơn vị hải quân Triều Tiên.

RAO VẶT

BÁN 1 xe Citroen 11N đời NBD. máy cardan giàn đầu, sơn, đệm hoàn toàn mới.— Hỏi 194 Lý-Thái-Tổ.

TRƯỜNG ANH - VĂN ZIÊN HỒNG 1-6-57 sẽ mở thêm 1 lớp HOÀN BỊ vào 5g45 chiều do Giáo-sư LÊ-BÁ-KHANH phụ trách.

CẦN 1 lợ máy in YODA 1 lợ máy in MINERVE thật lành nghề, không lành nghề xin miễn tới. Hỏi nhà in TIÊN-PHONG 170 BTrần-hưng-Đạo Sài gon.

ĐÔNG - TÂY HỌC - ĐƯỜNG

177 Hai Bà Trưng.

CĂN BẢN :

— 30 máy chữ Việt-Pháp-Anh rất tốt.

— 30 bàn và ghế ngồi đánh máy.

— 3 xe hơi chuyên chở học sanh đủ giấy tờ bảo hiểm.

HỌC cuốn L'ANGLAIS VIVANT 5è BEIGE phải có cuốn VĂN PHẠM LUYỆN DỊCH ANH NGỮ Đệ Lục, Ngũ. G. S. LÊ-BÁ-KÔNG soạn.

TRONG LÚC TANG GIA BỐI RỐI

Khỏi lo nên giao phó ngay mọi việc ! xin phép, xin tất, khai báo, đặt hòm nướu xe ngựa, xe hơi tang cho sở xe Tang.

— ĐỨC BẢO —

63 Phan đình Phùng Saigon Được tín nhiệm đã lâu ta Bắc chí Nam

ĐÔ THÀNH 24 GIỜ QUA

Kỳ thi nhập học lớp Đệ thất trường Kỹ thuật Saigon và Huế

SAIGON — Một kỳ thi tuyển nam học sinh vào lớp đệ thất các trường Trung học Kỹ thuật sẽ đồng thời mở tại trường Kỹ thuật Cao Thắng Saigon và trường Kỹ thuật Huế vào ngày 15-7-57.

Số thí sinh định tuyển là :

— 250 người cho trường Kỹ thuật Cao Thắng

— 80 người cho trường Kỹ thuật Huế.

Muốn được dự thi, thí sinh phải có những điều kiện sau đây :

— Ít nhất là 13 tuổi và nhiều nhất là 17 tuổi tính đến ngày 31-12-1957.

— Có bằng Tiểu học hay một văn bằng tương đương.

Hồ sơ dự thi phải nộp tại văn phòng trường Kỹ thuật Huế, các Ty Học chính các tỉnh Trung nguyên Trung Phần hay trường Kỹ thuật Cao Thắng ngày 15-6-57 hạn cuối cùng.

Không được gái yêu đâm làm tàng

GIA ĐỊNH — Lúc 12 giờ đêm 21-5, một vụ lưu huyết ghê gớm đã xảy ra tại xóm lao động sau hồ nước Thị Nghè (Gia Định).

Nạn nhơn là cô Nguyễn thị Ngọc 19 tuổi ngụ tại số 535 xóm nhà nói trên đang đứng trong nhà bị tên Nghiệp ở cùng xóm xông vào nhà kiếm chuyện gây gổ một hồi rồi dùng dao nhọn đâm cô này loạn đả. Bị đâm cô Ngọc la cầu cứu inh ỏi lối xóm hay chạy đến ui can thiệp nhưng tên Nghiệp sợ người ta vây bắt đã bỏ trốn.

Cô Ngọc bị đâm cả thảy 10 vết thương khá nặng chở vào nhà thương Đô thành cứu cấp.

Theo lời của người ở gần nhà cô Ngọc thuật lại thì chuyện này ra như sau

Nguyên tên Nghiệp đã có vợ con ở cùng xóm với cô Ngọc thấy cô này không có chồng nên muốn trao tình với cô, thường gởi thơ đến quyến rũ cô và hứa hẹn sẽ coi cô Ngọc là người yêu lý tưởng. Song cô Ngọc cự tuyệt làm tên Nghiệp thất vọng vì tình nên đêm nói trên y mới đến nhà cô Ngọc định hành hung và toan ra tay hạ sát.

Cướp cạn

KHÁNH HỘI — Lúc 2 giờ khuya đêm 22 rạng 23-5, có 5 người lạ mặt võ trang bằng dao găm trèo lên nóc nhà của hãng Roadon số 9 đường Tôn Đản (Khánh Hội) dùng dây leo xuống, vào trong nhà dùng dao găm uy hiếp người gát dan bắt họ mở cửa kho, rồi xông vào vác một số hàng hoá chất lên một chiếc xe ba bánh của hãng này chở đi mất. Khi chúng đi rồi anh gát dan mới dám la cầu cứu, và đi cớ bót Thương khẩu.

Nội vụ nhà chức trách mở cuộc điều tra và số hàng hoá chưa biết mất là bao nhiêu.

Làm ăn bại lộ, 1 tên trộm bị thộp cổ

SAIGON. — Khoảng 2 giờ rưỡi sáng 23-5 có 2 tên trộm toan làm ăn ở nhà ông Huỳnh văn Tâm số 149 đường Chi Lăng (Phú Nhuận). Khi thấy im vắng, người nhà ngủ kỹ, chúng mới cạy cửa vào nhưng con chó giữ nhà sủa ầm lên. Ông Tâm tỉnh dậy biết có trộm mới lén mở cửa ra. 2 tên trộm bỏ chạy, một đứa bị chó cắn phải. Trong lúc đó, nhân viên ban truy tầm bót quận nhất và 2 dân vệ gác gần đó hay được rượt theo, thầy M. (nhân viên ban truy tầm) bắn theo 1 phát thị oai, tên trộm đã bị chó cắn vội đứng lại giơ tay lên. Y khai là Nguyễn văn Mác vô gia cư nghề nghiệp. Còn tên kia tẩu thoát kịp.

TIẾP THEO N TRANG 1

Pierre ! Dô mới về nhà ở lãng trộm 3 quả lựu đạn nổ của đoàn, rồi đêm 5-8-56 tìm cách đến chỗ gác của Pierre dọ xem nơi nằm của anh và lấy giây kẽm buộc 3 quả lựu đạn nổ cách chiếc ghế bố của Pierre chừng hơn một thước thòng ra đường xe lửa để khi tàu qua vướng phải lựu đạn sẽ nổ.

Dô cứ định ninh là chuyến tàu sáng Saigon — Mytho sẽ kết liễu đời tình địch, không ngờ sáng đó Pierre lại dậy sớm hơn thường lệ nên khi phát ra tiếng nổ thì Pierre đang nấu cơm sớm ở bếp, chỉ có chiếc ghế bố của Pierre bị hư hại thôi.

Vụ mưu sát bằng cách gài lựu đạn vừa xảy ra, nhà chức trách địa phương có nghi ngờ Dô đã chủ mưu vì trước đây ít lâu chính Dô đã tố cáo với viên Trưởng đồn Bảo an xã là tại nhà bà Nguyệt có chứa người lạ mặt ; Nhưng khi lính đến khám xét thì ngoài Pierre là vị hôn phu của cô con gái bà, tịnh không có một bóng người lạ.

Bị bắt giữ Dô nhận hết những sự trạng đã xảy ra là do y hành động để trả thù kẻ tình địch. Do vậy Trần văn Dô bị truy tố về tội toan cố sát Trần công Pierre với trường hợp gia trọng và tòa sơ thẩm đại hình sáng hôm qua đã xử phạt bị can 5 năm khổ sai.

SAIGON. — Theo sổ đăng đường của ban đại hình toà sơ thẩm thì, vụ nguyên chưởng khế Huỳnh Công Hậu, bị truy tố về tội phá lạm dùng ra được xét xử sáng hôm qua, nhưng vì sự vắng mặt của mấy vị luật sư lãnh phần bào chữa cho bị can, nên tòa đình đến hôm nay.

Đồng thời tòa tiểu hình hôm nay cũng sẽ xét xử vụ Nguyễn Trung tướng Cao đài Ng-thành-Phương bị truy tố về tội oa trữ một số ô tô và võ khí không hợp pháp. Cùng liên can trong vụ này có cả Đại úy Cao đài Trần-Thành.

Tin tức cần biết về hàng nội hóa !

HỢP TÁC XÃ BẮC-HÀ bảo đảm sẽ làm hài lòng quý Bà, quý Cô và quý Vị khi muốn *mua buôn hay mua dùng các thứ hàng nội hóa như* : The, Lụa, Vân, Quế, Xuyến. Lãnh vì những đặc điểm sau đây :

Hàng tốt — giá rẻ — màu không phai.

Muốn mua xin mời lại chi nhánh tiêu thụ của *Hợp tác xã : Tiệm tơ lụa nội hóa Gia-Phong*

Số 54/1 Khu Vườn Chuối (đường Phan-đình-Phùng) Saigon.

Cáo thị gọi thầu công khai

Ngày 28-5-1957 hồi 9 giờ tại Nha Công Thự và Tạo Tác Đệ Tứ Quân Khu (Banmêthuột) có cuộc đấu thầu công khai để :

1) — Xây dựng 1 nhà ở gồm 14 phòng 5t x 4t30, nhà vệ sinh, nhà tắm cho Sĩ-quan Cố-vấn Mỹ tại Sông Mao.

2) — Cung cấp vật liệu để thiết lập sân bắn cho Sư-đoàn Khinh Chiến 12.

Các vị thầu khoán có thể tham khảo hồ sơ tại những nơi sau đây trong giờ làm việc :

—Nha Công Thự và Tạo Tác Đệ Tứ Quân Khu—Phân Khu Kiến Tạo Sông Mao — Phân Khu Kiến Tạo Pleiku.

Đơn bỏ thầu phải đính theo biên lai ký quỹ tạm thời, dán con niêm và nộp cho Hội đồng đấu thầu hoặc gởi tới Nha Công Thự và Tạo Tác Đệ Tứ Quân Khu (KBC. 4.203) bằng thư bảo đảm trước ngày giờ nói trên.

KBC. 4203, ngày 20-5-1957

Thiếu-Tá Giám-Đốc

Nha Công Thự và Tạo Tác Đệ Tứ Quân Khu.

Thông cáo đấu thầu

Ngày 31-5-1957, lúc 8 giờ sáng, sẽ mở tại Nha Công-Thự và Tạo-Tác Liên-Quân-Khu 1-5 và Thủ-Đô cuộc đấu thầu công khai như sau :

— Công tác sửa chữa doanh trại *Phú Lợi* (5 lô).

— Công tác tu bổ, sửa chữa doanh trại và cung cấp vật liệu cho Liên Quân Khu 1-5 và Thủ Đô (13 khế ước).

Các văn kiện liên lạc tới cuộc đấu thầu này để sẵn tại Nha Công Thự và Tạo Tác Liên Quân Khu 1-5 và Thủ Đô số 2 đường Hồng Thập Tự Saigon. Các vị thầu khoán có thể khảo sát mọi chi tiết tại đó trong những ngày giờ làm việc.

Vị nào muốn dự thầu xin nạp đủ hồ sơ và nạp tiền ký quỹ tạm thời bằng 1/60 của giá ước trù ấn định trong khế ước trước ngày 28-5-1957.

K.B.C. 4 218, ngày 20-5-57

Trung Tá . . . .

Giám-Đốc Nha Công-Thự và Tạo-Tác Liên Quân Khu 1-5 và Thủ Đô.

Trường Trung-Tiểu Học Thánh-Mẫu

300, Lê-văn-Duyệt — Hòa-Hưng

Do các Bà Dòng mở và điều khiển.

Trong niên học tới 1957—1958 sẽ có :

TRUNG HỌC : Đệ Thất, Đệ Lục, Đệ Ngũ.

TIỂU HỌC : Từ lớp Vì tới lớp Nhất.

Nội trú dành riêng cho nữ sinh từ 6 tuổi trở lên.

Hạn nộp đơn từ 10-6 tới 10-8-1957.

Ngày khai giảng niên học : 19-8-1957

10 - 6 LỚP LUYỆN THI VÀO TRƯỜNG NỮ HỘ-SINH QUỐC-GIA VÀ TRỪ DƯỢC VIÊN

TRƯỜNG NGUYỄN-CÔNG-TRỨ 259 HAI BÀ TRƯNG